

☛ หน้าหลัก ☛ ติดต่อ webmaster

ส่งกระทู้ให้เพื่อน >>>

เราไม่ลืม 6 ตุลา (1)

ผมเกิดนครพนม แต่อาจไม่ทันได้อยู่ในเหตุการณ์ของเข่าวนั้น และไม่ได้รับรู้ชะตากรรม ร่วมอารมณ์ ความรู้สึก กับผู้คนชมพูนที่ติดอยู่ที่นั่น แต่ผมเห็นและร่วมเหตุการณ์ตลอด สยงนั้น กับแม่คำตามดึกแถวสองข้างถนนใกล้บ้าน ร่วมกับคนที่เดินจับจ่ายซื้อของ ผมร่วมและเห็นเหตุการณ์เห็นจากหน้าจอสีเหลี่ยมที่ทุกร้านค้าพาคนเปิดดูอยู่ (ช่วงนั้นช่อง 9 ถ่ายทอดสดจากเหตุการณ์จริงพอดีเลยครม) ขณะนั้นท่านผู้ชม (ทีวี) พาคนจับกริบ การซื้อการขายชะงักไปชั่วคราว ผมตกใจมาก จำได้ว่าผมร้องไห้ด้วย.....ผมไม่รู้ว่ามีใครแถวนั้นร้องไปกับผมด้วยรี เปล่า หรือมีใครพูดอะไรบ้าง...แต่ผมร้องไห้....ตรงหน้าร้านขายของชำข้างถนนหน้าเองครม จากนั้นผมไม่กลับบ้าน ไม่ไปเรียน

หลังจากผ่านไป 20 ปี เชื่องช้าและเจ็บจนเหมือนไม่เคยเกิดเรื่องร้ายๆขึ้นกับชีวิตผู้คน เหมือนไม่เคยมีประสบการณ์รู้เห็น คนของยุคโน้น ได้ทยอยจากเขตป่าเขา กลับมารื้อฟื้นคืนชีวิตของตัวเองขึ้นใหม่ในโลกใบใหม่ที่เจริญขึ้นมาก แต่ยังไม่เคยเปลี่ยนแปลง... หงุดหงิดเดือดตัวได้ พวกเขาออกมาพร้อมกันจนจางรำลึกถึงเหตุการณ์ที่ส่งผลต่อชีวิตของตัวเองมารวม 20 ปี ผมเริ่มได้ยินคำขวัญ "เราไม่ลืม 6 ตุลา" ครั้งแรกก็ที่นี่ ในงานรำลึก 20 ปี 6 ตุลา เมื่อปีพ.ศ. 2539 ณ จุดที่เกิดเหตุการณ์ครั้งนั้น...ธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ ครม...ครั้งนั้นแหละที่เสียงซึ่งไม่เคยสะท้อนกลับ ได้ย้อนกลับมาตบใจผู้คนอีก แม้ว่าจจะแผ่วเหลือเกิน แต่ก็พอที่ผมจะได้ยิน และกลับมาสนใจค้นหาคำตอบอีกครั้ง

ชีวิตผมคงเหมือนคนเดินทาง.... ผมมักได้มีโอกาสผ่านทาง และแวะเก็บความหมายของสิ่งที่พบเห็นอยู่เสมอ สำหรับสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 6 ตุลา 2519 เป็นความท้าทายอย่างหนึ่งที่ผมจะต้องเก็บเอาความหมายของชนติดกลับมาให้ได้ ผมเชื่อว่ามันบางอย่างที่มีความหมายมากพอ ผู้คนจำนวนหนึ่ง (แม้ไม่ใช่คนส่วนใหญ่ของประเทศ แต่ก็ยังมีจำนวนเป็นพัน เป็นหมื่น หรืออาจเป็นแสน อยู่ทั่วทุกทิศ) จึงยอมทุ่มเทถึงขนาดอุทิศชีวิตเพื่อแลก หลังจากรำลึก 20 ปี 6 ตุลา ในปี 2539 ผมไม่ประสงค์หรือแม้แต่พวกที่ออกมารำลึกเอง ได้เก็บความหมายอะไรกลับมาบ้าง ผมเห็นแต่ความหลังลึม ละเลย สบสน ทะเลาะเบาะแว้งตามผลงานขึ้นมาเป็นระยะ....จนวันนี้

คำขวัญ "เราไม่ลืม 6 ตุลา" จึงชวนให้หาความหมายว่า เราไม่ควรลืม "อะไร" ของเหตุการณ์นั้นหรือ?

ผมเห็นด้วยว่าเราไม่ควรลืมเหตุการณ์ครั้งนั้น แต่มันต้องบอกต่อจากรุ่นสู่รุ่นให้ความจริงของสิ่งที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์ไม่ผิดเพี้ยนเปลี่ยนแปลงไปเป็นคนละเรื่อง แค่นั้น.....สังคมเราก็ยังไม่ผ่านเลยนะครม! แต่ที่สาหัสกว่าและสังคมเราช่างทำไปไม่ถึงไหนคือ การไม่ลืมนึกว่า คนยุคนั้นเขามีความคิดอย่างไร เป็นคนแบบไหน และตอบคำถามให้ได้ว่า ทำไมสังคมจึงยอมรบให้พวกเขาใช้ชีวิตอยู่ต่อไปไม่ได้ แม้แต่ใน "ความทรงจำ"

ชนที่ก้าวการเดินทางของผมบอกไว้ว่า ช่วงหลังเหตุการณ์เรียกร้องให้ประเทศไทยมีรัฐธรรมนูญอีกครั้งเมื่อ 14 ตุลาคม 2516 นั้น (เราเคยมีรัฐธรรมนูญครั้งแรก เมื่อเกิดการอภิวัฒน์ 24 มิถุนา 2475) ผู้คนส่วนใหญ่ภายในประเทศคอยรู้สึกหายใจสองชั้น ประเทศได้รับการฟื้นฟูในทุกทาง เศรษฐกิจขยายตัว เปิดโอกาสให้ประชาชนธรรมดาๆที่ไม่มียศศกดิ์ ไม่มีเส้นสายเป็นจอมพลผู้ครองฟ้าครองแผ่นดิน ได้ลิ้มรสชาติปากเติบโตขึ้นด้วยความสามารถ กลายเป็นชนชั้นกลางจนถึงผู้มั่งคั่งในเวลาไม่กี่ปีให้หลัง เสรีภาพเริ่มออกงามและกำลังจะเบ่งบาน ยุคหนึ่งจึงเปรียบเสมือนเปิดป่าช้า (ของสังคม) เก่าออก กลิ่นผิเ็น่าเหม็นคลอกลิ่นทั่วแผ่นดินลามไปถึงแผ่นดินฟ้า คนหนุ่มสาวที่อาสาออกมาช่วยสร้างชาติ จึงถูกคาดหวังประหนึ่งตงสเปหรือที่คนทั้งแผ่นดินต้องฟังการชำระ เหตุการณ์ 6 ตุลา 2519 ทำให้ทุกอย่างยุติลงชั่วคราว (หลายปีเหมือนคนครม) โดยเฉพาะเสรีภาพทางความคิด และจิตสำนึกสาธารณะที่คนยุคนั้นมีให้แบบสิ้นเกิน

หากจะมอง 6 ตุลา 2519 ผู้เชี่ยวชาญงานประวัติศาสตร์อย่าง ชาญวิทย์ เกษตรศิริ แนะนำเส้นทางไว้ในบทความ "6 ตุลา กับสถานะทางประวัติศาสตร์การเมือง" ความตอนหนึ่งว่า ".....ความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์นั้น จะทำได้ต้องมีประสิทธิภาพ ก็ต่อเมื่อประวัติศาสตร์นั้นมีลักษณะ longue duree ขอแปลเป็นไทยว่า "ระยะเวลาช่งยาว" กล่าวคือเป็นการศึกษาประวัติศาสตร์โดยใช้ระยะเวลาช่งยาว ๆ เป็นกรอบ ซึ่งจะทำให้เห็นกระแสทางเดินของประวัติศาสตร์ได้เป็นอย่างดี แทนที่จะเป็นการศึกษาเฉพาะแต่ละเหตุการณ์ฯ ที่เรียกว่า histoire evenementielle หรือประวัติศาสตร์ของเหตุการณ์ ซึ่งจะมีลักษณะที่คมแคบ มองได้ไม่ไกล....." (คัดจากบทความใน "ตุลาตรศน์" ของ www.2519.net)

เมื่อใช้ทฤษฎี "ระยะเวลาช่งยาว" มาศึกษา 6 ตุลาคม 2519 ชาญวิทย์สรุปว่า ".....ในบริบทของประวัติศาสตร์การเมืองไทย 6 ตุลาคมน่าจะเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการทางสังคม ที่เป็นปฏิปักษ์ต่อต้าน และพยายามปลดปล่อยตนเองจากการครอบงำของระบอบสังคมเก่า (และเก่ากว่า)" และ ".....ขบวนการเช่นว่านี้เป็นผลพวงของแนวความคิดทางการเมืองใหม่ ที่ค่อย ๆ ก่อตัวขึ้นในช่วงที่สังคมไทยติดต่อกับวัฒนธรรมโลกสมัยใหม่ (ยุคอาณานิคม) ที่มีมหาอำนาจตะวันตกเป็นผู้นำ....." และ ".....ถ้าหากจะดูตามลำดับเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์แล้ว จะเห็นได้ว่าความเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและทางความคิดนี้กินระยะเวลาช่งยาวกว่า 100 ปี เริ่มมาตั้งแต่สมัยที่สหราชอาณาจักรตะวันตกได้บุก

ทะเลลงเข้ามาในเอเชีย มาปรากฏอิทธิพลในสยามตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 มีการแปลรัฐธรรมนูญของอเมริกาลงพิมพ์โดยหมอบรัดเลย์ (มิชชันนารี) ในหนังสือจดหมายเหตุ 19 ตุลาคม 1865 (2408) จากนั้นมีการเรียกร้องให้มีการปกครองโดยมีตัวแทน (รัฐสภา) อย่างกรณีของชกคตชกเขียน "ปัญญาชนของสงคม" อย่าง "เทียนวรรณ" ในสมัยรัชกาลที่ 5 (แต่เทียนวรรณก็ถูกจับติดคุกเสียตั้ง 17 ปี) "ระยะเวลาช่วงยาว" ทางประวัติศาสตร์ของขบวนการที่จะปลดปล่อยตนเองออกจากระบบเก่านี้ดำเนินเรื่อยมาตงจะเห็นได้จาก "ประวัติศาสตร์เหตุการณ์" สมัยต่าง ๆ อย่างเช่น "การกบฏ ร.ศ. 130" เมื่อต้นรัชกาลที่ 6 ท้ายทหารหนุ่มจำนวนหนึ่งวางแผนที่จะยึดอำนาจเปลี่ยนแปลงจากระบบสมบูรณาญาสิทธิ แต่กว่าจะมาประสบความสำเร็จ (ในระตบหนึ่ง) ก็เมื่อ "การปฏิวัติ 24 มิถุนายน 2475" อาจกล่าวได้ว่ากระแสความคิดทางการเมืองหลกของผู้ที่ต้องการจะปลดปล่อย ทบตั้งแต่เทียนวรรณ มาถึงพวกกบฏ ร.ศ. 130 (เก็กเหม็ง) จนกระทั่ง "ผู้ก่อการ" หรือ "คณะราษฎร" 2475 นั้น เป็นความคิดด้านเสรีนิยมเป็นหลก พุดง่าย ๆ ก็คือเป็นรูปแบบของระบอบประชาธิปไตยและสิทธิรัฐธรรมนูญที่ได้รับความขนดาลใจจากยุโรปตะวันตกทบตั้งแต่การปฏิวัติฝรั่งเศส 1789 ที่ชูแนวความคิดว่าด้วยเสรีภาพ (เสมอภาค และภวราครภาพ) เป็นหลก (ซึ่งอาจรวมถึงอิทธิพลของการปฏิวัติประชาธิปไตยของจีน ค.ศ. 1911 ที่มีชุ่นฮุดเซินเป็นผู้นำด้วย) แม้จะมีอิทธิพลของสงคมนิยมชนเป็นผลพวงของการปฏิวัติรัสเซีย (1917) แทรกเข้ามา แต่ก็ยังทบได้ว่าเป็นกระแสรอง และถูกสกัดกั้นไว้แต่แรก ๆ ตงเป็นทีทราบทว่า การปลดปล่อยเข้าสู่ระบอบใหม่หันหาได้บรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์ไม่ หลงการสิ้นสุดของ "สมบูรณาญาสิทธิ" การเมืองไทยได้แปลงรูประบอบเข้าสู่ความเป็น "เสนา - อำมาตยนิยม" (ที่เรามกจะเรียกกันทว่า ๆ ไปว่า "เผด็จการทหาร" แต่ในความเป็นจริงนั้นมิได้จำกัดอยู่เพียงข้าราชการทหารเท่านั้น แต่รวมไปถึงข้าราชการพลเรือนและข้าราชการตุลาการด้วย) ตงนั้น สิ่งที่ขบวนการต้องเผชิญเป็นระยะเวลาขนยาวนาน ก็คือปลดปล่อยตนเองอีกครั้งหนึ่งจากระบบเก่า (ที่ใหม่ทว่า) กินระยะเวลาขนยาวนานไม่น้อย ทบแต่การรัฐประหารของจอมพลฉิน ชูณหะวัณ (2490) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากช่วงระยะเวลาขนยาวนานของระบอบสฤษดิ์ - ถนอม - ประภาส (2500 - 2516) จนกระทั่งปลดปล่อยตัวเองได้อีกครั้งหนึ่ง (และในระตบหนึ่งอีกเช่นกัน) เมื่อการปฏิวัติ 14 ตุลาคม 2516 การปลดปล่อยตนเองนี้ยังยึดเยื้อยาวนานมาอีก ฝานช่วงของเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 ฝานช่วงของพฤษภามหาโหด 2535 จนกระทั่งถึงปัจจุขน (ซึ่งเราก็ตงคงไม่ม่ั่นใจทบทต่อทิศทางการงของประชาธิปไตยไทย) ในช่วงของทางเดินทางประวัติศาสตร์การเมืองไทยทบแต่ 2519 เป็นต้นมา และเมื่อพิจารณาด้านของความคิดหลกของขบวนการนี้ ความคิดเสรีนิยมก็ยังคงเป็นความคิดกระแสหลกอยู่ แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้เช่นกันว่าในสมัยสั้น ๆ เพียง 3 ปีระหว่ง 2516 - 2519 นั้นกระแสของสงคมนิยม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรูปของสิทธิเหมาจะมีอิทธิพลต่อขบวนการปลดปล่อยไม่น้อย ทั้งนี้โดยที่ตงศึกษาควบคู่ไปกบบริบทของการเมืองโลก....." (ศดจากบทความใน "ตุลาทรศน" ของ www.2519.net)

แต่โตเติลก่อนครบ.... สำหรับผม..... เหตุการณ์ 6 ตุลา มีความหมายที่ตงค้อยๆเจียรในสนออกมา ยิงนานานผมถึงรู้สึกทว่า จะปล่อยให้เหตุการณ์หันผ่านไปเฉยๆเหมือนทีเคยเป็นมาไม่ได้แล้ว ผมโตขึ้นแล้วครบ และม่คนตามหลงผมมาเพื่อรบบอบความหมายเหล่านี้อีกเยอะ ผมตงต้องมี "อะไรๆ" ที่จะบอกพวกเขามกทงขึ้นทว่าเส้าเหตุการณ์เฉยๆแล้ว

รายละเอียดอีกหลายมม รอดคุณอยู่ใน www.2519.net เว็บคู่มือ ตามหาความหมาย 6 ตุลา 2519

โดย ตะวัน วิทยา เมื่อ วันองครทที่ 14 ตุลาคม 2546, 14:09 น.

ความคิดเห็นที่ 1

เราไม่ลืม 6 ตุลา (2)

หากเดินตามแผนที่เรื่องราว 6 ตุลา 2519 ของ ชาญวิทย์ เกษตรศิริ ซึ่งมองเหตุการณ์นี้ด้วยทฤษฎี "ระยะเวลาช่วงยาว" ว่าเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการ "ปลดปล่อยตนเองออกจากการครอบงำของระบบเก่า" ซึ่งกินเวลายาวนานทว่า 100 ปีแล้ว (อ่านเพิ่มเติมในบทความ "6 ตุลา กบสถานะทางประวัติศาสตร์การเมือง" ตุลาทรศน www.2519.net) ผมถึงอธิบายไม่ได้ทว่า ท่าไม 6 ตุลา 2519 จึงมีศกตศิริในสมรภูมิแตกต่างไปจาก 14 ตุลา 2516 , 17 พฤษภาคม 2535 หรือแม้แต่ 24 มิถุนา 2475 หรือเหตุการณ์อื่นๆ ที่ท่าหน้าที้อย่างเดียวทงก่อนหน้าั้น ยังไม่เข้าใจทีคนในขบวนการบางส่วนนอยางจงจางนรำลึก 14 ตุลา โดยแยกเอา 6 ตุลา ออกไป ทั้งที่ถ้าพิจารณาในแง่ผลสะเทือน ความตงเนื่องของสองเหตุการณ์ ความประหยดทรพยาก และช่วงเวลาแล้ว สามารถจตรวมกันได้อย่างเหมาะสม และสบายๆ

การพยายามท่าอย่างนั้น (แยกจต) ยังท่าให้ประวัติศาสตร์ที่ถูกบิดเบือน (และชงไม่ได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องจากรัฐ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการบิดเบือนมาแต่ต้น) ของเหตุการณ์ 6 ตุลา 2519 มีช่นางกขามากยิ่งขึ้น ซึ่งผมคิดทว่าไม่สมควรอย่างยิ่งครบ หากคนทีครั้งหนึ่งเคยมีส่วนร่วมชู่คำขวัญตงอย่าง "เราไม่ลืม 6 ตุลา" ในงานรำลึกครบ 20 ปีของเหตุการณ์นี้ จะคิดท่าการในทิศทางการทงข้ามกบความเชือเดิมของตน (ไม่ทว่าจะมีเหตุผลทางการเมืองในปัจจุบันนอยางไรก็ตาม) ยกเว้นคุณจะทำช่งคำขวัญเสียใหม่เป็น "เราตงลืม 6 ตุลา" อย่างนี้ก็ไม่ว่ากนครบ !

ขอทสมมาที่คำถามเดิมทว่า อะไรที่ "ไม่ควรรลืม" สำหรับเหตุการณ์ในครั้งนั้น!

เมื่อเดินมาตามแผนที่ของชาญวิทย์ เกษตรศิริตั้งแต่ต้น และออกจะเห็นด้วยกบวิธีมองประวัติศาสตร์แบบนั้น ผมจึงไม่เคยมีคำถามเรื่องจิตวิญญาณของทงต่อสู่รุ่น 6 ตุลา 2519 ผมออกจะมีศรทราและชื่นชมด้วยช่าที่ "ผู้ปลดปล่อยตนเองจากระบบเก่า" เหล่านั้น ท่าให้ผมและสงคมนี้ได้รับอนาสงคจจากการเสียสละตัวเองของพวกเขาอย่างประเมินคำมิได้ สิ่งที้อยากท่าและ "ไม่ควรรลืม" คือศึกษาถึงความคิด และงานของพวกเข่า

เมื่อนึกถึง 6 ตุลา 2519 คนมกนึกถึงทงศึกษาฝ่ายซ้ายที่ชอบชุ่นนมประท้วง ความหมายของคนยุค 6 ตุลา 2519 น่าจะหมายรวมถึงคนที่สวบบทบาทของ "ผู้ปลดปล่อย" ในช่วงหลง 14 ตุลา 2516 เป็นต้นมาจนถึงเหตุการณ์ 6 ตุลา 2519 และหลงจากนั้นอีกเล็กน้อยก่อนป่าแตก.... ก่อนทีทุกอย่างจะค้อยๆเลื่อนหายไปจากสงคม คนยุค 6 ตุลา ทีผมจะกล่าวถึงตงไปนี้ หมายถึง คนใน พ.ศ. 2519 ทีไม่ใช้อย่างแน่นอนกบคนเหล่านั้นใน พ.ศ.นี้

พวกเขาเป็นใครกัน?... และได้ทำอะไรไว้บ้างที่พวกเรา "ไม่ควรลืม"

ผมอยากขอเรียกคนกลุ่มนี้ว่าพวก "หัวก้าวหน้า" เพราะความคิดจิตใจ และการกระทำของพวกเขาก้าวล้ำไปไกลกว่าที่สังคมเป็นอยู่ขณะนั้นมาก เป็นความจริงที่ว่าพวก "หัวก้าวหน้า" เหล่านี้ ไม่อาจแยกออกมาอย่างเด็ดขาดจากสายธารของพวกเดียวกันในรุ่นก่อนๆ ได้ พวกเขาไม่ได้ถือกำเนิดขึ้นมาอย่างโดดเดี่ยว อย่างทันทีทันใดในช่วงปี พ.ศ.ของตอน ทั้งยังไมอาจหลุดตัวเองออกจากสถานการณ์โลกด้วย พวกเขาไม่ได้มีเพียงพวกนักศึกษาไม่กี่พันคนในธรรมศาสตร์เมื่อวันที่ 6 ตลลา 2519 เท่านั้น แต่ยังมีนักศึกษา นักเขียน นักวิชาการ นักหนังสือพิมพ์ นักการเมือง กรรมกร ชาวนา ครู พระสงฆ์ และประชาชนทั่วไปในสาขาอาชีพอื่น เช่น พ่อค้าแม่ค้าหาบเร่แผงลอย ชาวสลัม กระเป๋ารถเมล์และพนักงานขับรถ พนักงานรถบัสขนส่ง (บขส.) พ่อค้าลือตเตอร์รายย่อยและคนพิการ พนักงานไทยการ์ด กลุ่มข่าวประมง และประชาชนผู้เดือดร้อนอื่นๆ รวบรวมอยู่ในชบวนการ "ผู้ปลดปล่อยฯ" นี้อีกมากมายในขอบเขตทั่วประเทศ ผมได้ความรู้มาเยอะจากงานชนทักความทรงจำที่ผ่านการทำการบ้านอย่างประณีตบรรจง (รายละเอียดยิบ) ของ สุราษฎร์ ยิมประเสริฐ นักประวัติศาสตร์ที่ผ่านสมรภูมิตันมาด้วยตัวเอง ในบทที่ 2 ของ "อาชญากรรมรัฐในวิกฤตการณ์เปลี่ยนแปลง" (หาอ่านได้ในตุลาทรศน www.2519.net เจ้าเดิม)

สุราษฎร์ชนทักไว้ว่า ".... ชัยชนะของกรณี ๑๔ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๖ ทำให้การผูกขาดทางความคิดโดยรัฐพังทลายลง จึงเป็นครั้งแรกที่สังคมไทยมีเสรีภาพทางความคิดอย่างเต็มที่ หลังจากนั้นที่ตองตอกอยู่ภายใต้อำนาจเผด็จการมานาน ตงนั้น เสรีภาพในการแสวงหาความรู้ใหม่ กลายเป็นที่ขบถกรรม ความรู้และความคิดแบบสังคมนิยมที่เคยเป็นความคิดต้องห้ามในสมัยก่อนกรณี ๑๔ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๖ จึงได้รับความสนใจอย่างยิ่ง...." และว่า "....การเผยแพร่ของหนังสือเหล่านี้ ถือได้ว่าเป็นการนำมาซึ่งการปฏิวัติทางภูมิปัญญาของสังคมไทย ทำให้นักศึกษาประชาชนจำนวนมาก หลุดจากโคจรครอบทางความคิดแบบเก่าสู่โครงสร้างทางความคิดแบบใหม่ที่มีที่ท้าวว่าก้าวหน้ากว่าในยุคสมัยนั้น นั่นคือแนวคิดแบบสังคมนิยม การที่แนวคิดสังคมนิยมกลายเป็นที่ยอมรับ ส่วนหนึ่งก็เพราะทฤษฎีสถิตินิยมมาร์กซ์สามารถวิเคราะห์สังคมเก่าได้อย่างมีพลัง และขงเสนอทางออกได้ชัดเจน นั่นคือการนำเสนอว่า สังคมนมนุษย์เป็นสังคมที่มีชนชั้น มีการกดขี่ขูดรีด เอารัดเอาเปรียบกน เพื่อรักษาการกดขี่ขูดรีดนั้น ชนชั้นปกครองจะสร้างรัฐขึ้นมาปกป้องอำนาจของตน และสร้างศาสนาและวัฒนธรรมขึ้นมาอมเมาประชาชน แต่สาระสำคัญที่ชนชั้นปกครองต้องการรักษาไว้คือ การขูดรีดทางเศรษฐกิจ ที่ทำให้ชนชั้นปกครองที่เป็นชนชั้นศักดินาและนายทุน มีฐานะร่ำรวย ขณะที่ประชาชนชั้นล่างที่เป็นกรรมกรชาวนา จะตกอยู่ในภาวะยากจนข้นแค้นเสมอ แต่กระนั้น แนวคิดสังคมนิยมก็มีได้สอนให้ประชาชนต่อสู้ เพราะตามหลักปรัชญาสังคมนิยมนั้น มนุษย์เป็นผู้สร้างสังคมของตนเอง ตงนั้น ชนชั้นกรรมกรและชาวนาจึงสามารถที่จะกำหนดอนาคตของตนได้ โดยการรวมพลังกันก่อการปฏิวัติ โค่นล้มสังคมที่กดขี่ขง แล้วสร้างสังคมใหม่ของชนชั้นกรรมาชีพขึ้นแทน สังคมใหม่ของกรรมาชีพนี้คือ สังคมแบบสังคมนิยม ที่มนุษย์จะมีความเสมอภาค ไม่มีการกดขี่ขูดรีดกนอีกต่อไป จะเป็นสังคมที่ก้าวหน้ารุ่งเรือง..." "....ด้วยเหตุเหล่านี้ จึงทำให้อุดมการณ์สังคมนิยมค่อยๆ กลายเป็นอุดมการณ์ของขบวนการนักศึกษาไทย และทฤษฎีสถิตินิยมกลายเป็นอาวุธในการวิพากษ์สังคมไทยอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน" และ ".... อุดมการณ์สังคมนิยมได้เรียกร้องให้นักศึกษาในฐานะที่เป็นเยาวชนเข้าแบกรับหน้าที่นี้ ซึ่งสอดคล้องกับจิตสำนึกในการต่อสู้เพื่อส่วนรวมในขบวนการนักศึกษา ที่พัฒนามาตั้งแต่ยุคก่อนกรณี ๑๔ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๖ เมื่มาถึงขณะนี้ คำขวัญเรียกร้องให้ "รับใช้ประชาชน" จึงแพร่หลายทั่วไป....." และ "....การเผยแพร่ของอุดมการณ์สังคมนิยมซึ่งเปิดโปงให้เห็นความเหลื่อมล้ำของสังคมไทยอย่างชัดเจน ได้รับการเผยแพร่เป็นที่สนใจของประชาชนอย่างมาก ในที่สุด แม้กระทั่งพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งเป็นพรรคการเมืองใหญ่และค่อนข้างมีบทบาท ก็ขงประกาศว่าจะใช้นโยบายบริหารประเทศแบบ "สังคมนิยมอ่อนๆ" นอกจากนี้ ขงมีการก่อตั้งพรรคการเมืองแนวสังคมนิยมขึ้นมาต่อสู้ทางรัฐสภา ๓ พรรค นั่นคือ พรรคแนวร่วมสังคมนิยมพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยพรรคพลังใหม่....." และ ".....ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนไม่น้อย.... ปรากฏว่านายสุธีร์ ภูวนทนต์ ส.ส.พรรคแนวร่วมสังคมนิยมจากจังหวัดสุรินทร์ ได้รับการเสนอชื่อจากประชาชนมากที่สุดของประเทศ....พรรคแนวทงสังคมนิยมได้รับการต้อนรับจากประชาชนเป็นอย่างดี และกลายเป็นพลังต่อรองทางการเมืองในรัฐสภาอนล้ำคดียิ่ง ผลงานชิ้นล้ำคญของพรรคแนวทงสังคมนิยมทั้ง 3 พรรคก็คือ ความพยายามผลักดันให้มีการเลิกกฎหมายคอมมิวนิสต์....."

เนื่องจากปัญหาความทุกข์ยากที่ลุ่มทับประชาชนมาเป็นเวลานานถึง 16 ปี ในยุคของเผด็จการ (พ.ศ.2501-2516) ได้ถูกระบายออกเพื่อปลดปล่อยตนเองให้พ้นสภาพที่ย่ำแย่เช่นพร้อมๆกัน และในช่วง 3 ปีนั้น (พ.ศ.2516-2519) ภายใต้ธงแห่งความเชื่อมั่นในพลังของตนเองของขบวนการปลดปล่อยขบวนการนี้ องค์กที่เกิดจากการรวมตัวกันของประชาชนทุกหมู่เหล่า ได้เกิดขึ้นตงดอกไม้ผลิบาน พร้อมจะก้าวไปข้างหน้าเพื่อกษณะตารกรรมไว้ในมือตน กฎหมายล้ำคญหลายฉบับที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตผู้คนจำนวนมากตลลาของแผ่นดิน ได้ถูกขงยุติขึ้น ไม่มีผู้ปกครองหน้าไหนเคยทำได้สำเร็จในช่วงเวลาที่เท่ากันนั้น

ลองหลบตานักภาพตลครบ ถ้าทั้งขบวนการใหญ่เคลื่อนไปพร้อมๆกัน ประสานหนุนช่วยกันและกัน แรงเสียดทานที่เกิดขึ้นจะมามากขนาดไหน คนยุคนี้ (ที่เกิดไม่ทันเหตุการณ์) อาจนึกภาพไม่ออก แต่ผมพอจะย้อนกลับไประลึกถึงแรงสั่นสะเทือนของทั้งสังคมในช่วงนั้นได้ (บอกแล้วว่าผมเกิดทัน) ผมจะหาโอกาสมาแลกเปลี่ยนความคิด ความทรงจำในเรื่องนี้อีก ขอบคุนอีกครั้งสำหรับความทรงจำที่มีชีวิต ของ www.2519.net ครบ

โดย ตะวัน วิทยา เมื่อ รนงคารที่ 14 ตุลาคม 2546, 14:12 น.

ความคิดเห็นที่ 2

เราไม่ลืม 6 ตลลา (3)

เราไม่เคยคิดกนว่าการให้กำเนิดลูกน้อยที่แสนน่ารักน่าชงคนหนึ่งนั้น จะเป็นการบังเอิญ แม้ผู้เป็นแม่ต้องเสียเลือดเนื้อหรืออาจต้องเสียชีวิต มิเช่นนั้นมนุษย์คงดำรงเผ่าพันธุ์ยาวนานถึงวันนี้ไม่ได้ การจดจำเรื่องราวที่ตองสูญเสีย จึงควรขงประเด็นให้ถูก เราควรสวดดีแม่ และอบรมดูแลให้ลูกสามารถดำรงตนอย่างมีคุณค่า สัมกบความเสียสละที่แม่ได้อุทิศตนเพื่อให้ลูกได้มีโอกาสออกมาขงนมโลกนี้.....

ผมมองเหตุการณ์ 6 ตุลา 2519 แบบเดียวกัน สิ่งที่เราควรระลึกถึง คือคุณค่าที่คนรุ่นนั้นส่งมอบมาซึ่งเรา มิใช่ระลึกถึงพวกเขาในฐานะผู้แพ้ที่ไม่อาจร่วมเคียงประวัติศาสตร์ในสมรภูมิตัวที่มีเกียรติได้

หลังการต่อสู้หลังเลือดแลกชีวิตของขบวนการกรรมาชีพมาเป็นเวลายาวนาน เริ่มมีการ "...กำหนดค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ ตามมาตรฐานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ..... นำมาสู่การประกาศประกันค่าแรงขั้นต่ำในปี 2517 และต่อมาประกาศใช้พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ ในปี 2518....." และ ".....มีการตราพระราชบัญญัติการเข้างานปี 2517 จัดตั้งองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร และสำนักงานปฏิรูปที่ดิน ในปี 2518 เพื่อหาทางตั้งโครงการปฏิรูปที่ดินแก่ปัญหาชาวนา หรือนโยบายของรัฐบาล ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช ในปี 2518 ที่สนเงินไปสู่ชนบทเพื่อสร้างการจ้างงาน....." แม้ว่า "...ในระยะต่อมา มาตรการเหล่านี้กลายเป็นเพียงมาตรการผ่อนปัญหา" (อ่านเพิ่มเติมใน "อาชญากรรมรัฐในวิกฤตการเปลี่ยนแปลง" บทที่ 2 โดยสุราษฎร์ ยิมประเสริฐ ในตุลาทรรศน์ www.2519.net)

ขบวนการต่อสู้ที่เป็นสื่อกลางที่สำคัญคือ ขบวนการเรียนนิตินศึกษา ซึ่งได้เติบโตขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการเผยแพร่ประชาธิปไตย ที่ซึ่งงบประมาณของรัฐบาลโดยศูนย์นิตินเป็นผู้ผลักดัน ทำให้ขบวนการเยาวชนของชาติได้เรียนรู้ถึงความทุกข์ยากที่แท้จริงของประชาชนระดับล่าง เรียนรู้เรื่องราวของชีวิต... "จากชาวนากลายมาเป็นกรรมกร" ซึ่งมีผลอย่างยิ่งต่อการต่อสู้ของขบวนการใหญ่ในระยะต่อมา ขบวนการนี้ได้หนุนช่วยกระพือเข้าร่วมการต่อสู้เพื่อความเป็นธรรม ของประชาชนวงกว้างอย่างสำคัญ

พวก "หัวก้าวหน้า" ที่อยู่ในขบวนการนี้เอง ที่มองไกลออกไปถึง ปัญหาเอกราชอธิปไตยของชาติ นอกเหนือจากปัญหาประชาธิปไตยภายใน และการกินอยู่พอดี มีความเป็นธรรม อันเป็นปัญหาพื้นฐานของประชาชน อาศัยความที่ได้อยู่ใกล้ชิดกับ "ข้อมูลข่าวสาร" และยังไม่มีการหกหวัดในการหาเลี้ยงชีพ พวกเขาก้าวเข้ามาเป็นแกนกลางของการต่อสู้ในประเด็นที่แหลมคม ซึ่งต้องเสี่ยงอันตรายและแลกชีวิตไปตลอดเส้นทางแห่งการต่อสู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่เราภาคภูมิใจได้ !

ขบวนการผู้ปลดปล่อยฯ ได้ต่อสู้ ขนส่งฐานทัพอเมริกาที่เข้ามาตั้งในไทย ... จนถึงปี 2516 มีฐานทัพอเมริกาในไทยถึง 12 แห่ง คือ ที่อุดะเกาะ ตาคลี อุบลราชธานี อุตรธานี นครพนม น้ำพอง สดหีบ ลพบุรี เขื่อนน้ำพุง โคราษ กาญจนบุรี มีศูนย์บัญชาการใหญ่และหน่วยซสแม็ก ซึ่งคอยส่งกำลังบำรุงให้ทหารอเมริกันในเวียดนาม ตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ มีเครื่องบินสหรัฐประจำในไทยถึง 550 ลำ และมีทหารอเมริกันประจำอยู่ในไทยนับแสนคน เพื่อส่งเข้าไปรบในลาว เวียดนาม และกัมพูชา ในที่สุดหลัง ปี 2519 สหรัฐก็ถอนทหารและฐานทัพออกไปทั้งหมด ปกป้องสิทธิสภาพเหนือดินแดนไทย ... ปี 2516 กองทัพอเมริกาในไทยใช้กฎอัยการศึกประหารชีวิต นายเทพ แก่นแก้ว ความผิดในข้อหาใช้ปืนยิงนายทหารอเมริกันเสียชีวิต โดยคดีนี้ไม่ได้ผ่านการพิจารณาของศาลไทย พวกเขาเรียกร้องให้รัฐบาลดำเนินนโยบายต่างประเทศเป็นอิสระจากสหรัฐ และยกเลิกสิทธิพิเศษต่างๆแก่อเมริกา ศักดิ์ค่านการละเมิดอธิปไตยไทย ... ปี 2518 เรือสินค้า "มายาเกวซ" ของสหรัฐถูกรัฐบาลเขมรแดงยึด สหรัฐได้ปล่อยนักโทษ 1,000 คน เข้ามาที่ฐานทัพอุดะเกาะ โดยไม่แจ้งให้รัฐบาลไทยทราบ และใช้การปฏิบัติการจากประเทศไทย โจมตีกองเรือกัมพูชา มีบให้ทางกัมพูชาคืนเรือให้ การเดินขบวนประท้วงอเมริกาจาก ม.ธรรมศาสตร์ ทำพระจันทร์ ไปหน้าสถานทูตสหรัฐ ที่ถนนวิหิต และชุมนุมอยู่ที่ถนน 3 วัน ทำให้รัฐบาลไทยแสดงท่าทีแข็งกร้าวต่อสหรัฐเป็นครั้งแรก โดยออกแถลงการณ์คัดค้านการละเมิดอธิปไตย จนรัฐบาลสหรัฐต้องยอมแสดงความเสียใจต่อรัฐบาลไทยอย่างเป็นทางการ ใน 2 วันต่อมาตนเอง

ขบวนการกรรมาชีพนิตินศึกษา ยังได้ต่อสู้เพื่อคัดค้านการปราบปรามประชาชนของรัฐบาลไทย ในกรณี "บ้านนาทราย" อ.มิ่งกาฬ จ.หนองคาย ที่เจ้าหน้าที่รัฐปิดล้อมและเผาหมู่บ้าน ทั้งฆ่าชาวบ้านตายไปอีก 3 คน โดยอ้างว่าเป็นผู้ก่อการร้าย ทบ กรณี "ถล่มเขาเผ่าแดงแดง" ที่ จ.พทลง "...เจ้าหน้าที่ประกอบด้วยทหาร ตำรวจและอ.ส. เข้าล้อมหมู่บ้าน...จนบรรดาราชกรูที่ต้องส่งสยไปเป็นจำนวนมาก แล้วทำการสอบสวนด้วยวิธีการทารุณต่างๆ เช่น สอบสวนแล้วเมื่อไม่รบก็ยิงกรอกหู ใช้ก้อนหินตีคนจนชาวบ้านใส่ตงแดงแล้วเผาทั้งเป็น บางครั้งก็ให้ถือมีดคนคนละเล่มฆ่าตนเอง และมีราษฎรอีกจำนวนมากที่ถูกจับไปแล้วไม่ได้กลับบ้าน บางคราวเมื่อมีฝนตกหนัก ก็มักพบกะโหลกคนกลิ้งลงมาจากเขา ทำให้เชื่อกันว่าราษฎรที่หายไปนั้น ถูกจับขึ้นเฮลิคอปเตอร์และทิ้งลงมาจากกลางอากาศ... ซึ่งเรื่องนี้ พล.อ.กฤษ สีวะรา ยอมรับว่าเกิดขึ้นจริง และจะลาออกจากตำแหน่งใน กอ.รมน. ..." (อ้างสุราษฎร์ ยิมประเสริฐ จากแหล่งเดียวกัน...ผู้เขียน)

การที่ขบวนการกรรมาชีพนิตินศึกษาได้ถูกละเลยถูกมองปัญหาที่มีความส่อแหลม และต้องเผชิญหน้ากับอำนาจรัฐโดยตรงเช่นนี้ ทำให้พวกเขาได้ข้อสรุปในที่สุดว่า การเกิดของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ในชนบท เป็นปัญหาภายใน ไม่ใช่การแทรกแซงจากภายนอก และโดยมากเกิดจากการใช้อำนาจโดยมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐเอง

ผมเชื่ออย่างสนิทใจว่า มีการเสียสละชีวิตของผู้คนใน "ขบวนการผู้ปลดปล่อยฯ" ก่อนหน้าเหตุการณ์ 6 ตุลา 2519 อีกเป็นจำนวนมาก ซึ่งน่าที่จะได้มีการบันทึกเรื่องราวไว้เป็นเกียรติประวัติ และเพื่อการศึกษาประวัติศาสตร์ของชาติ ไว้ใน www.2519.net ด้วย

อิทธิพลแนวคิดสังคมนิยม ทำให้นักศึกษากลายเป็นแนวหน้าในการ วิพากษ์วัฒนธรรมเก่า และเสนอสิ่งใหม่ภายใต้ธง "เพื่อชีวิต" และ "รบไว้ประชาชน" เกิดวรรณกรรมที่สะท้อนความทุกข์และเสนอทางออกแก่ประชาชนขึ้นมาเรื่อยๆ วรรณกรรมเหล่านี้ส่งผลสะท้อนอย่างมาก ต่องานศิลปวัฒนธรรมทุกแขนง งานจิตรกรรมที่เด่นมากคือการแสดงภาพตทเอาท์การเมืองเกี่ยวกับ การต่อสู้ของประชาชน จำนวน 48 ภาพ บนเกาะกลางถนนราชดำเนิน ในวาระครบรอบ 2 ปี 14 ตุลา (ซึ่งจะได้หรือที่บางส่วนกลับมาเขียนใหม่โดยศิลปินกลุ่มเดิม และจะเปิดให้ชมที่อนุสรณ์สถาน 14 ตุลา 2516 สีแยกคอกวัว ถนนราชดำเนินกลาง ในวันที่ 1-15 ตุลาคมศกนี้...ผู้เขียน) เป็นนิทรรศการภาพศิลปะขนาดใหญ่ครั้งแรกที่สร้างผลสะท้อนอย่างมากต่อวงการศิลปะไทย ผลงานเพลงเพื่อชีวิตที่มีเนื้อหาสะท้อนชีวิตคนทุกข์ยาก ปลุกเร้าให้กำลังใจ ให้มองเห็นภาระหน้าที่ และสังคมใหม่ที่รออยู่ในอนาคต งานละครเวทีที่มีเนื้อหาเดียวกันนี้ ส่วนเป็นสีสันให้ขบวนการเคลื่อนไหวไปอย่างมีพลัง

พวกเขาขอ วิพากษ์ระบบการศึกษา อย่างถึงแก่น ยกเลิกระบบห้องที่ล้าสมัย และเสนอการรบ "เพื่อนใหม่" ที่สร้างสรรค์กว่า ยกเลิกการขุดประเพณีแบบเก่าที่ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือยและไร้สาระ มาเป็นงานประเพณีที่เรียบง่าย เช่น งานลอยกระทงรักไทย ที่ไม่มีการประกวดนางนพมาศ แต่เป็นงานที่แสดงให้เห็นความก้าวหน้าของศิลปะเพื่อชีวิต เพื่อประชาชน เป็นต้น ผลสะท้อนจากการเปิดโปงความล้มเหลวของระบบการศึกษาทำให้รัฐบาลต้องตั้งกรรมการเพื่อปฏิรูปการศึกษาขึ้น ในปี 2518

เรื่องราวและผลงานของคนรุ่นนั้น เฉพาะที่ส่งผลทางบวกมาซึ่งสังคมในยุคนี้ ยังมีให้กล่าวถึงอีกมากครับ ผมเพียงเกริ่นนำพอให้เป็นข้อแ

การเสาะหาคนต่อเท่านี้ ในท่ามกลางกระแสสังคมที่เขี้ยวกรากอย่างทุกวันนี้ คนที่เกาะติดกระแสแล้ว "ซี" สนไปได้ เป็นคนเก่ง พวกเขาไม่ต้องเจ็บปวด และสกลววยสิ่งใดๆได้ก่อนคนอื่นเสมอ แต่คนที่ต้านกระแส สกต้องการการเปลี่ยนแปลง พวกเขาจึงต้องเจอแรงเสียดทาน และพบกับความเจ็บปวดมีรูสึ้น ผมไม่ได้อยากจะชีว่าอย่างไหนดีกว่ากันนะครบน เพียงแต่อยากแสดงความคิดเห็นว่า คนรุ่น 6 ตุลา เมื่อปี พ.ศ. 2519 (ขอข่าให้แน่ใจอีกครั้งว่าไม่ใช่ใน พ.ศ.นี้) เป็นคนที่ต้านกระแส พวกเขาต้องการสร้างสังคมใหม่ที่ดีกว่า และพวกเขาได้ทำในสิ่งที่ฝืนแล้ว ... อย่างดีที่สุด เท่าที่จะมีใครในยุคนี้เคยทำได้ ! ขอขอบคุณอีกครั้ง สำหรับเว็บบิตๆ อย่าง www.2519.net ที่ช่วยให้ความทรงจำของผมได้มีโอกาสเติบโต และส่งต่อถึงคุณผู้อ่านได้ตั้งใจปรารถนา.

โดย ตะวัน วิหยา เมื่อ วันอังคารที่ 14 ตุลาคม 2546, 14:13 น.

ตอบกระทู้นี้

กรุณาใส่ข้อความในช่องที่มีเครื่องหมาย * ให้ครบ

ชื่อ *

อีเมล

ICQ

อัปโหลดภาพ (ไม่เกิน 200 k)

ข้อความ *

แจ้งทางอีเมลเมื่อมีผู้ตอบ

ส่งกระทู้ใหม่ >>>

ผมสงสัยในความอิหลักอิเหลือของธงชัย วินิจจะกุล

ผมสงสัยในความอิหลักอิเหลือของธงชัย วินิจจะกุล ผมว่าสมควรแล้ว พวกคุณกลับบอกว่าพวกคุณในตอนนั้น (2519)อุดมการณ์คอมมิวนิสต์เป็นกระแสหลักในตอนนั้นหรือเปล่า ไม่ใช่การอธิบายที่หลังว่าเป็นขบวนการชาตินิยม(กระแสหลัก) เสรีนิยมโดยการเกาะกระแสของปว้ย ความอิหลักอิเหลือนั้นเกิดจากพวกคุณยังไม่ (อยากรู้) ว่าตัวเองเป็นใครกันแน่ อัตลักษณ์ของตัวเองยังไม่ทราบมันจะไม่อิหลักอิเหลือได้อย่างไร ในเรื่องภาพถ่ายในวันที่ 4 ตลา ในดาวสยามนั้น กลยุทธ์ของฝ่ายขวาจะไม่มีทางประสบความสำเร็จเลย ถ้าพวกคุณไม่มีแนวโน้มจะเป็นคอม ไม่ใช่เสรีนิยม ... ไม่ใช่ชาตินิยม....

ขอแสดงความเห็นใจคนที่เสียชีวิตทุกคน ไม่ว่าจะเป็ใครในโลกนี้

โดย ไม่ใช่คนที่พวกคุณคิดแน่นอน เมื่อ วันพุธที่ 11 ธันวาคม 2545, 20:51 น.

ความคิดเห็นที่ 1

แล้วคุณคิดว่าเราคิดว่าคุณเป็นพวกไหนละ เป็นคอมมิวนิสต์มันก็เป็นยังไงละ กม.คอมฯก็เลิกไปแล้วนี่ ราชวงศ์ของเราท่านก็ไปประเทศที่ได้ "ชื่อ" ว่าเป็นคอมฯ/จีนใจ เป็นว่าเล่น....แล้วคุณจะให้เราไปเข้ากับพวกไหนละตอนนั้นนะ ใช้นี้ก็ทราษย์ ทหารครองเมือง...ก็คิดว่า ทางโน้น พรรคคอมฯไทย ดี ก็ไปทางโน้นสิ ไปมาแล้วมันทะเล <--may be rude word--> ๆ หลายเรื่อง/อีกหน่อยจะเขียนให้อ่าน-/ทางนี้ก็ดีขึ้น/-การเมืองนำการทหาร-/แล้วเปิดโอกาสให้ กูก็กลับมาสิ มานั่งสำรวจตัวเอง ก็อายุ 19 เองแหม-ก็เป็นมันทั้งหมดแหละ ชาตินิยม คอมมิวนิสต์ ประชาธิปไตย มนุษย์นิยม ปรัชญาอ่านมากเลย-----แต่ 6 ตลา 2519 ก็เป็นประวัติศาสตร์แหละ มีคนล้มหายตายจากแหละ จะโทษคนที่ตายหรือโทษคนที่อยู่ล่ะ? หรือจะหันหน้ามาช่วยกันพัฒนาประเทศละ? หรือจะคอยแต่กระปะกระแหนกันไปมาแล้วต่างก็เอาตัวไม่รอด? ทางเศรษฐกิจ เพราะตระกูลและกลุ่มทักษิณเอาไปกินหมด/ยุคขุนศึก คักดินาครองเมืองหมดไปแล้วแม้จะยังเหลือทรากอยู่แต่รากก็ยังมีงัยสิกรอได้นำได้ปัย? ยุคนี้นายทุนมือถือโทรนาคม ถ้าไม่มี 6 ตลาเมืองไทยอาจจะยังเป็นทหารครองอัยก็ได้ นายทุนจะได้ผงาดขึ้นมาอย่างนี้หรือ? สมัยก่อนๆ ทุกพวกนี้ก็ช่อนๆหรือมุดอยู่หลังขุนศึก แต่พวกนี้พวกเนรคุณไม่สำนึกบุญคุณหรอก ข่างมัน ดายมันคงชนโศกทรัพย์ที่มีนสะสมไปได้หรือ? ลูกหลานมันอาจเป็นเอดส์ตายไม่มีใครสืบทอด สิ่งที่มีนสะสมก็อาจตกเป็นของแผ่นดินก็ได้ นี่มองโลกในแง่ดีแบบงุ่นเป็รียว

โดย ผ่านมาอ่าน/อีกแล้ว/เป็นระยะ เมื่อ วันพุธที่ 18 ธันวาคม 2545, 20:55 น.

ตอบกระทู้นี้

กรุณาใส่ข้อความในช่องที่มีเครื่องหมาย * ให้ครบ

ชื่อ *
อีเมล
ICQ
อัฟโหลดภาพ (ไม่เกิน 200 k)

Browse...

ข้อความ *

งานนี้ ยี่สิบสี่ชั่วโมงกว่า 3,000 ตำแหน่ง
 สมัครงานฟรี nationjobs.com
 โทร. 02-252-2222

๖ ตุลาคม ๒๕๑๙

ในวันหนึ่งซึ่งผ่านมานานแล้ว
 ดวงดอกแก้วเคลื่อนร่างกลางสนาม
 กลีบสีขาวฟูเนื้อไม่เหลืองนวม
 เมื่อถูกหยามเหยียบร่างอย่างจงใจ
 ในสายฝนปนแสงไฟประกายกระสุน
 ความวุ่นหวาดผวาและหวั่นไหว
 มีรอยเลือดคราบน้ำตาความอาลัย
 เสียงร่ำไห้โห่สะท้านทั้งบ้านเมือง
 นางนฤมิตยืนต้นหม่นใจหวาม
 "ต้นมะขามสนามหลวงร่วงใบเหลือง"
 เพียงหน้าแพรกเหล็กกับความขัดเคือง
 คือหนึ่งเรื่องลือเล่าของเจ้าพระยา

ระลึกภาพความหลังครั้งอดีต
 สำนึกกรริดกลางใจหวอดวา
 หากดอกแก้ววันนี้มีชีวิตร
 คงหวังว่าไทยฝ่าไทยไม่มีแล้ว /

.....

"....." คัดลอกมาจากข้อเขียนของสโรชา ที่ผู้ส่งลับไปแล้ว

จากคุณ : xxx(เล่า) - [5 ต.ค. 17:30:32]

ความเห็นที่ 1

จิม..... อ่านแล้ว นึกภาพออกเลย ก็ชีวิตที่รุ่งโรจน์ เพราะความคิดที่ไม่ตรงกันเท่านั้นเอง ...

จากคุณ : continue - [5 ต.ค. 18:04:52]

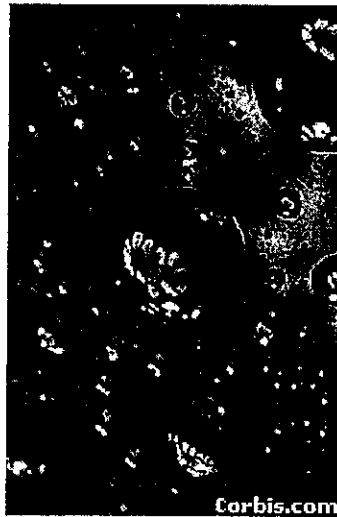
ความเห็นที่ 2

- กลีบดอกแก้วเหล็กยับร่วงดับแล้ว
ไม่เหลือแววพิสุทธ์ขาวผู้พร่าวพรา้ง
วิญญาณแตกเหล็กเนื้อปนเรือจาง
เพียงเพราะขวางทางคนเบื้องบนนั้น
- ผู้นดินรับรอยเบื่อนของเดือนเดือน
หยาดหยดเลือดสำมร่วงจมนั้น

ทิ้งซากเศษศรที่อาจึงจาบัลย์
กระซางขวัญประชาผู้ปราศัย

๐ จากวันนั้นผ่านพันจนวันนี้
ถึงวันที่สืบศรที่อาจึงจาใหม่
ตระหนักค่าประชาธิปไตย
เพื่อคอกไม้ผู้หาญกล้าตุลาคม

.....
คุณ XXX(เผ่า)คะ ไหวเราะมากๆเลยคะ
จำได้ว่าวันนั้น ยังเด็กนัก เห็นถ่ายทอดทีวี
มีการเผาคนเป็นๆ ในมธ.เป็นกองๆ
บ้านเช่าอยู่แถวนั้น วิ่งไปที่สนามหลวง
เห็นนักศึกษาดูกแขวนคอ โหดร้ายมากคะ

จากคุณ : ตะวัน ☺ - [5 ต.ค. 18:46:04]

ความคิดเห็นที่ 3

เอากำหนดงานมาฝากครับ

กำหนดการงานพิธีเปิดประติมานุสรณ์ 6 ตุลา และงานรำลึก 6 ตุลา 2519-14 ตุลา 2516
ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

วันศุกร์ที่ 6 ตุลาคม 2543

ณ สวนประติมากรรม หน้าหอประชุมใหญ่

07.00-07.30 น. พิธีใส่บาตร พระสงฆ์ 25 รูป

08.00-08.15 น. คุณพรชัย วีระรงค์ พิธีกร นำเข้าสู่งานพิธีเปิดประติมานุสรณ์
รศ. ดร.นริศ ชัยสูตร อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวรายงาน

08.15-09.00 น. พิธีทางศาสนาตามลำดับ

พิธีอิสลาม โดย คุณสาโรช เมื่อกล้าลี ตามด้วยพิธีทางศาสนาคริสต์ เสร็จ
แล้วเป็น พิธีทางพุทธศาสนา พระสงฆ์ 25 รูป สวดชยันโต

ญาติวีรชนเดือนตุลา ร่วมกันเปิดแพรคลุมประติมานุสรณ์

- เจ้าคุณศรีปริยัติโมลีทำพิธีเจิมบนประติมานุสรณ์
 เยาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ อานันททวี
 แยกผู้มีเกียรติร่วมพิธี วามาลา และ ดอกไม้
 แสดงคารวะต่อวิญญานวีรชน
 ดนตรีบรรเลงเพลง
- 09.00-10.00 น. ปาฐกถา โดย ดร.ธงชัย วินิจกุล
- 10.00-10.30 น. ตัวแทนคณะกรรมการญาติวีรชนเดือนตุลา
 ผู้ต้องหา 6 ตุลา
 ตัวแทนกลุ่ม องค์การประชาธิปไตย
 ตัวแทนชานา กรรมการ และนักศึกษา
 กล่าวไว้้อาลัย
- 12.00-13.00 น. ญาติวีรชน องค์การพันธมิตร แยกผู้มีเกียรติร่วมรับประทานอาหารกลางวัน
- 14.00-16.00 น. อภิปราย เรื่อง " 6 ตุลา กับ เส้นทางสังคมนิยม " โดย ผศ.ใจ อึ้งภากรณ์
 ณ ห้องจิตติ ดิงศกัฒย คณะนิติศาสตร์ ณ หอประชุมเล็ก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ทำพระจันทร์
- 15.30-17.00 น. แดลงข่าวละครพระจันทร์เสี้ยว รบสื่อมวลชน
 เรื่อง "สอบถามยอดค้างชำระ กค OCT 610-2519"
- 17.15-19.00 น. วงดนตรี "ทำสังใจ" "ดอกหญ้าไหว" และ "ศิลาญชลี"
- 19.30-21.30 น. ละครพระจันทร์เสี้ยวรอบปฐมทัศน์
 "สอบถามยอดค้างชำระ กค OCT 610-2519"

วันเสาร์ที่ 7 ตุลาคม 2543

ณ ห้อง LBI ชั้น 3 สำนักหอสมุดเดิม (ริมแม่น้ำติดกับคณะรัฐศาสตร์)

- 10.00-16.00 น. สัมมนาเรื่อง "รัฐธรรมนูญ รัฐสภา องค์การอิสระ
 กับความพร้อมของการปฏิรูปการเมือง"
 โดยองค์การประชาธิปไตย ร่วมกับ สนนท.

ณ หอประชุมเล็ก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำพระจันทร์

- 16.00-17.00 น. ละครพระจันทร์เสี้ยว เรื่อง "สอบถามยอดค้างชำระ กค OCT 610-2519"
- 17.00-19.00 น จัดอภิปราย โดย ชุมนุมทางออกไทย เรื่อง "บนสายธารเดือนตุลา กับทางออกจากวิกฤตของประชาชน"
 โดย อ.วิทยากร เขียงกุล อ. ไสว ตำนชัยจิตร์ และ อ.กมล กมลตระกูล
 ดำเนินรายการโดย อมร อมรรัตนานนท์ เลขานุการฯ เครือข่ายเดือนตุลา
- 19.30-21.30 น. ละครพระจันทร์เสี้ยว เรื่อง "สอบถามยอดค้างชำระ กค OCT 610-2519"
 วงดนตรีรุ่งอรุณ

วันอาทิตย์ที่ 8 ตุลาคม 2543

ณ ห้องประชุม ชั้น 4 ดิโกเนกประสงค์

- 09.00-10.00 น. วิดีทัศน์ "เหตุการณ์ 6 ตุลา"
- 10.00-16.00 น. สัมมนาเรื่อง "นโยบายแบบไหนที่ประชาชนต้องการ"
 ผู้ร่วมสัมมนา: ตัวแทนองค์กรประชาชน และคนเดือนตุลา

ณ หอประชุมเล็ก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำพระจันทร์

- 16.00-17.00 น. ละครพระจันทร์เสี้ยว เรื่อง "สอบถามยอดค้างชำระ กค OCT 610- 2519"

ณ หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำพระจันทร์

- 17.30-20.00 น. คอนเสิร์ต 24 ปี 6 ตุลา คาราวาน
- 20.00-21.00 น. องค์การพันธมิตรเพื่อการชำระประวัติศาสตร์ องค์การประชาธิปไตย
 และผองเพื่อนเดือนตุลา ร่วมประกาศเจตนารมณ์ในโอกาส
 ครบรอบ 24 ปี 6 ตุลา 2519

สัมมนา 100 ปีชาตกาล ขบวนการ ปรีดี พนมยงค์ 2443-2543 (1900-2000)
จากปรีดี สุวีริสในเดือนตุลา 11-12-13 ตุลาคม 2543
จัดโดยคณะอนุกรรมการฝ่ายนิทรรศการ ของคณะกรรมการจัดงานฉลอง 100 ปี
รัฐบุรุษอาวุโส ศาสตราจารย์ ดร. ปรีดี พนมยงค์,
หอจดหมายเหตุธรรมศาสตร์, หอสมุดปรีดี พนมยงค์ มธ.,
มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

วันพุธที่ 11 ตุลาคม 2543

ณ ห้องเรวัต พุทธินันท์ ชั้น U2

13.30-14.45 น. "100 ปี ปรีดี พนมยงค์" (วีดิทัศน์ 56 นาที จัดทำใหม่ครบรอบ
1 ศตวรรษ พร้อมด้วยภาพและฟิล์มจดหมายเหตุเมืองไทยและยุโรปในอดีต)

เสาวนีย์ ลิ้มมานนท์ กล่าวนำ

15.00-16.00 น. "14 ตุลา" (วีดิทัศน์ 55 นาที พร้อมคำบรรยายได้ภาษาภาษาอังกฤษ)
ธเนศ อภรณ์สุวรรณ กล่าวนำ

วันพฤหัสบดี 12 ตุลาคม 2543

ณ ห้องเรวัต พุทธินันท์ ชั้น U2

13.30-14.45 น. "6 ตุลา" (วีดิทัศน์ 60 นาที) สุธาสี ยิ้มประเสริฐ กล่าวนำ

15.00-16.30 น. "พฤษภาคมเลือด" (วีดิทัศน์ 60 นาที) อเนก เหล่าธรรมทัศน์ กล่าวนำ

วันศุกร์ 13 ตุลาคม 2543

ณ หอประชุมเล็ก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

13.00-14.00 น. "เรื่องกับรัฐ: นิทานชีวิตรัฐบุรุษอาวุโส"

เทพศิริ สุขโสภา บรรยายประกอบภาพสไลด์

14.00-14.20 น. แนะนำหนังสือ "ภาพลักษณ์ปรีดี พนมยงค์ และ 14 ตุลา"

วารุณี ไอลงกรณ์

14.20-16.30 น. เสวนา "14 ตุลา - 6 ตุลา - พฤษภาคมเลือด กับสิ่งที่น่าทึ่งประวัติศาสตร์"
ชัยวัฒน์ สถาอานันท์ กล่าวนำ อังชัย วิริยะกุล, ชาญวิทย์ เกษตรศิริ อภิปราย
วรรณีย์ สว่างฤทธิ์ พิธีกรประจำวัน

วันเสาร์ที่ 14 ตุลาคม 2543

ณ บริเวณอนุสรณ์สถาน 14 ตุลาคม 2516 สีแยกคอกวัว

08.00 - 08.15 น. ตั้งขบวนหรีดไว้อาลัย ณ บริเวณสวนประติมากรรม

กำแพงประวัติศาสตร์ หน้าหอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

08.15 - 09.00 น. เคลื่อนขบวนจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สู่บริเวณอนุสรณ์สถาน 14
ตุลาคม บริเวณสีแยกคอกวัว

09.00 - 10.30 น. พิธีกล่าวคำสดุดีวีรชนโดยญาติวีรชน องค์การประชาธิปไตย

องค์การประชาชนและองค์กรพันธมิตร ณ หอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

13.00-13.30 น. ศ.ดร.นิคม จันทรวินัย กล่าวแนะนำมูลนิธิ 14 ตุลา

13.30-16.30 น. การเสวนาโดยกลุ่ม ปชป เกี่ยวกับปัญหาการเมืองภาคพลเรือน

ณ หอประชุมเล็ก มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์

16.00-20.00 น. รวมศิลปินประชาชนคนเดือนตุลา

โดย พงษ์เทพ กระโดนชำนาญ และทีมงาน

ศิลา โคมฉาย, ดี วรรณาน, นิด วรรณาน, โฉ๊ะ ลูกทุ่งสังขรณ์, วัฒน์ วัลยงกูร,

ประทีป ขจัดพาล, เบ็ด แสงดาวแห่งศรัทธา, พญ.วารุณี สุริย์สมบรรณ และ ปอง ต้นกล้า

จัดโดยกลุ่มเพื่อนสุราษฎร์

จากคุณ : แสงแรก ประดับดิน - [5 ต.ค. 20:32:37]

 ความคิดเห็นที่ 4

ครับ....คุณcontinue

.....
คุณ ตะวัน ครับ ขอบคุณ กลอนที่ไพเราะมาก
และสัมผัสในความหมาย

ครับใครจะคิดว่าเหตุการณ์เช่นนี้จะเกิดในเมืองพุทธศาสนา
เพียงหวังว่าจะไม่มีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นอีกแล้ว

.....
คุณ แสงแรก ประดับดิน ขอขอบคุณ สำหรับกำหนดการ ครับ

จากคุณ : xxx(เต่า) - [5 ต.ค. 21:28:51]

 ความคิดเห็นที่ 5

+ หนอ..ดวงแก้วกลับผกาผู้ลาลับ

เขากระหน่ำย่าสับลงกับหิน

จุดกระชากลากเลื่อน เกื่อนหมิห์

สาดราศินกิลินดาวเลือดร้าวราน

+ เพียงมือเปล่าเราป้อง เราชองสู้

มือเราปูบั้นชักรึงหักหาญ

เราก็มายหลบขุนกระสุนมาร

เขาเหยยเยาหนีดทะยานสั่งการรบ

+ เลือดขโมยโชนขับลงทับท่วม

เขาลากรวมรุมซ้ำซ้ำเราศพ

มัดนั่งยางจุดเมากองเก้าหบ

อีก..ผูกคอคาคบ เข้าตบตี

+ ภาพอดีตกรีดข่าแมลงล้าลึก

ความรู้สึกเศร้าโศก...หนอโลกนี้

เพื่อความคิดอิสรา...พราชีวี

หลับเกิดหนาคณตี ศรีตุลาฯ

จากคุณ : JustMe 😊 - [5 ต.ค. 21:54:30]

📌 ความคิดเห็นที่ 6

ลืมบอกไปว่า ชอบกลิ่นของคุณ xxx(เผ่า) และคุณ ตะวัน มากครับ

โหเราะและกินใจจริงๆ เวลาเจอกลิ่นเพราะ ่แล้ว สร้างแรงบันดาลใจ ให้ออยากเขียนกลอนจริง ่เลยครับ 😊

เอารูปดอกแก้วมาไว้อาศัยด้วยครับ ..

จากคุณ : JustMe 😊 - [5 ต.ค. 22:49:40]

📌 ความคิดเห็นที่ 7

เอาใหม่อีกที...

จากคุณ : JustMe 😊 - [5 ต.ค. 22:50:18]

 ความคิดเห็นที่ 8

ร่วมไว้กำลังใจครับ ขอขอบคุณคุณแสงแรกมาก ที่เอื้อเพื่อกำหนดการแต่พวกเราทุกคน

จากคุณ : จิตรกร - [5 ต.ค. 23:26:44]

 ความคิดเห็นที่ 9

ขอบคุณหมายกำหนดการของคุณแสงแรกมากเลยคะ

@ หกตุลาที่ราบตายกลายเป็นมง
หัดปลิวลงสู่ลานปนิธานสวรรค์
ถึงเวลาเกิดใหม่เป็นไม้ท่อน
ไม่ออกดอกกลับงันอยู่แต่เดียว

@ ไม่นานครั้นไม่นานพลับแตกดอก
เป็นช่อออกแต่ไม่บานกลับกรานเที่ยว
ด้วยความเจ็บที่ทำร้ายรื้อยาเยียว
คนมากมายนักเขี้ยวไม่เข้าใจ

@ มาวันนี้เหล่าไม้ค้ำลายดอกบาน
จะมีคนรับรั้งมันอยู่ข้างใหม่
ว่ามันมี มันอยู่ มันทำอะไร
ทำเพื่อใคร ตายเพื่อใคร ดอกไม้เอย...

ดอกไม้...เจ้าบ้านจริงๆหรือยัง...

จากคุณ : บ้าหนอน - [5 ต.ค. 23:45:49]

 ความคิดเห็นที่ 10

อนาใจ นีหรือไทย เมืองพุทธศาสน์
สิ่งปลิดปลิว เกลื่อนกลาด กลางถนน
เป็นชีวิต ลูกหลาน เราเยาวชน
อ้างเหตุผล ของคนบ้า เช่นผ่ากัน

จากคุณ : ผมงอง (Handyman) 😊 - [6 ต.ค. 01:48:07]

 ความคิดเห็นที่ 11

เกิดไม่ทันค่ะ...

แต่ได้รับทราบทุกอย่างเมื่อเข้าเรียนที่ธรรมศาสตร์
รวมถึงฟังจากคุณพ่อที่อยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วย
กับทั้งอ่านจากสื่อมวลชนที่พอจะบอกเล่าได้
จำได้ว่าเล่มที่ประทับใจคือ เพียงความเคลื่อนไหว
กับ บันทึกผู้ต้องหาคดี 6 ตุลาฯ ที่มีจดหมายหลายๆฉบับ
อ่านแล้วสะท้อนให้เห็นถึงความไม่เป็นธรรมในสังคมสมัยนั้น

จากคุณ : ศาลาไทย (salathai) - [6 ต.ค. 08:36:55]

 ความคิดเห็นที่ 12

มาอ่านกลอนดีๆ และร่วมไว้อาลัยครับ

จากคุณ : กามืออ - [6 ต.ค. 09:23:05]

 ความคิดเห็นที่ 13

คุณ JustMe

ทีละภาพทีละภาพระขับชัด
ทีละนิดทีละนิดดัดร่าง
แต่ละวันละวันไปไม่เคยจาง
ยิ่งกระจะยิ่งกระจางอยู่กลางใจ*
เพียงขอยกกลอนของ เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ตามความทรงจำ
มาบรรยายส่วนกลอนของคุณ JustMe
ขอบคุณสำหรับดอกแก้ว ไม่ได้เห็นมานานแล้วครับ

.....
ครับ คุณ จิตรกร

.....
ป้าहनอน ครับ

อาจดอกไม้ไม่เป่งบานในวันนี้
เพราะเพียงมีความแฉงแฉงอยู่
ความแฉงหลงคงใจใครคงรู้
ดอกไม้ชูช่อตระการ.....อีกนานนัก /

.....
คุณ Handyman ก็เพียงหวังว่าคงไม่มีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นอีก

.....
คุณ ศาลาไทยครับ แม้จะไม่ใช่ลูกแม่โตม
แต่ก็จำบางส่วนของกลอนที่ลูกแม่โตมเขียนไว้ได้
'ดินสอโตมกระดาษฟ้าจาดจารึก'

.....
จากคุณ เม่า ต.ค

 ความคิดเห็นที่ 14

๖ ตุลา เวียนมา ทาหมองหม่น
 บังเอิญเกิด เป็นคน ในรุ่นนั้น
 เจอภาพข่าว มุ่งเน้น เช่นฆ่ากัน
 สะเทือนขวัญ สะเทือนใจ ไม่รู้เลื่อน

ไม่ยากจด ไม่ยากจำ ให้ซ้ำสอง
 ไม่ยากให้ ไทยต้อง มาฆ่าเพื่อน
 จะตุลา พฤษภา จะกี่เดือน
 หากมือเปื้อน โลหิต จิตก็ตรม ฯ

จากคุณ : lek Isara ☺ - [6 ต.ค. 11:02:36]

 ความคิดเห็นที่ 15

มาร่วมให้อาลัยคะ

จากคุณ : สร้อยจันทน์ - [6 ต.ค. 14:34:56]

 ความคิดเห็นที่ 16

มีญาติทางแม่ เขามีลูกสาว
 เขาจะจบอยู่แล้ว มีศักดิ์เป็นน้าผม
 แต่วันที่ 6 เขาหายไปเลย
 ไม่มีในรายชื่อผู้เสียชีวิตด้วย
 แต่คิดว่าคงตายแน่ๆ
 เพราะแม่เธอว่า แคไปตจว วันเดียว
 ยังต้องบอกที่บ้านล่วงหน้าตั้งหลายวัน
 ทุกวันนี้ ผมยังสงสัยว่า
 ทำไมต้องทำกันรุนแรงขนาดนั้น

จากคุณ : ไทวเอน - [6 ต.ค. 15:06:26]

 ความคิดเห็นที่ 17

ครับจารย์ กาบือ

.....
 รับรู้ความรู้สึก ของคนรุ่นเดียวกัน (ผม)
 และมีความมุ่งหวังเช่นเดียวกันสำหรับอนาคต
 ครับ คุณ เล็ก

.....
 ครับคุณ สร้อยจันทร์

.....
 ขอแสดงความเสียใจด้วยครับ คุณ ไหวเอน
 ความเจ็บปวดในครั้งนั้นคงจากรืออยู่ในสังคมอีกนาน

.....
 จากคุณ : xxx(เล้า) - [6 ต.ค. 17:50:57]

 ความคิดเห็นที่ 18

ตอนนั้นยังเด็กค่ะ

ไม่ค่อยรู้เรื่องว่าเป็นอย่างไร..อ่านหนังสือมั่ง ฟังเค้เส้ามั่ง
 พอดีแม่จำซึ่งเป็นคนให้ข้อมูลชั้นต้นกะลูกสาว..ก็รู้สึกซึ่ง เส้าเท่าที่ทันเห็นจากสื่อ..
 มันก็เลยเป็นอะไรที่ห้ำหั่นห้ำหั่นในหัวของดิฉันเนี่ย
 จริงๆ คิดว่า การที่รุ่นวายไม่รู้ใครเป็นใครในตอนนั้น
 ทำให้คนตายหลายๆ
 เมื่อคืนดูไอทีวี..นักศึกษาที่ชื่อ..อะไรหนอ..จำม่ได้แล้ว
 ที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่2 รัฐศาสตร์ฯหะคะ..
 โดนแขวนคอแล้วทำท่ารุมกับร่างกายที่ไร้ลมหายใจ
 ดูแล้วสลดจิงงง
 เขาเป็นว่า ร่วมไว้อาลัยด้วยคนแล้วกันคะ
 คนที่ทำอะไรด้วยจิตใจเป็นส่วนรวม นายก้อยงเสมอ

.....
 จากคุณ : นุญญี่ 😊 - [6 ต.ค. 17:53:30]

 ความคิดเห็นที่ 19

จากวันโน้นผ่านมาช้านานแล้ว
คราดอกแก้วร่วงกระจาย...วอดวายเกลื่อน
พสุธา...เสียขวัญสิ้นสะเทือน
ฟ้าก็เหมือนนองจ้ำด้วยน้ำตา

เป็นคนจรผ่านไปใครนั่น
ในวัยวันอ่อนเยาว์เฮล่านักหนา
เกมรุนแรงเสียเลือดเลือดชิวา
ขวัญผวาระเจิงกระเจิดเตลิดไป

หลายชีวิตถึงจุดหยุดพักแล้ว
เป็นเพียงเสี้ยวตำนานเล่าขานไซ
รมสายธารเจ้าพระยา...จำลาไกล
ชีวิตไม่ได้หวนทวนกลับคืน

ที่ซัดเซเว่ร่อน...จำจรจาก
ถึงวันพรากไปไกล...ให้รมชื่น
ต่อเมื่อผ่านอีกนานปีที่หวนคืน
มีรอยขึ้นของน้ำตามาฝากกัน

มาวันนี้...ระลึก..ร่วมนึกถึง
เพื่อนผู้ซึ่ง...เคยกล้าท้าวมั่น
เพื่อนผู้ซึ่งต่อต้านมาร...ประจามัน
เพื่อนพวกนั้น...ใช้อาลัย...ไม่เคยลืม...

จากคุณ : คุณหนูนา (คุณหนูนา) 😊 - [6 ต.ค. 18:09:29]

 ความคิดเห็นที่ 20

ระลึกภาพความหลังครั้งอดีต
ลำนึกที่รดกลางใจไหวผวา
หากดอกแก้ววันนี้มีชีวา
คงหวังว่าไทยเฝ้าไทยไม่มีแล้ว ๗
ไม่อยากจะให้เกิดเหตุการณ์
เหมือนอย่างที่ผ่านมาอีกเช่นกันคะ

แต่...หลายๆคน คงเคยได้ยินคำพูดที่ว่า
"กงล้อ ของประวัติศาสตร์มักจะย้อนรอยเดิมเสมอ"

ถ้าเป็นไปได้ ก็ไม่อยากจะให้กงล้อ หวนมาย้อนรอยอีก

จากคุณ : pencil-2B - [6 ต.ค. 18:16:19]

 ความคิดเห็นที่ 21

มาช้าไปนิดหนึ่ง
แะมารำลึกด้วยคนคะ..
ภาพที่บาดหัวใจ
และยังอยู่..เพื่อปลุกอีกหลายดวงใจ
ให้รัก และห่วงแหน สิ่งที่ได้มา

จากคุณ : บอน - [6 ต.ค. 23:59:03]

 ความคิดเห็นที่ 22

มาร่วมใจอาลัยด้วยคนคะ ไม่ใช่ของละเอียด แต่เคยอ่านหนังสือแล้วเศร้าไปเลย ได้แต่ภาวนาอย่าให้เกิดแบบนี้อีกเลย

จากคุณ : nasa - [7 ต.ค. 00:19:25]

 ความคิดเห็นที่ 23

@ เด็กน้อยกลุ่มหนึ่ง
ดึงมือพ่อแม่
คนเฝ้าคนแก่
ให้ช่วยรัฐบาล
ประชาธิปไตย
คืออะไรบอกขาน
ให้คนทุกสถาน
รับรู้เรื่องมัน
กลับดูกรมองข้าม
คุณความดีงาม
บิดเบือนสะบัด
กลายเป็นผีร้าย
ทำลายชาติพหล
ตี-ดำ-ฆ่า-ฟัน
ด้วยเหตุอันใด...

@ ความดีเลื่อนเบื่อน
ความงามเลอะเลือน
ด้วยฝีมือใคร
เหล่าเด็กน้อยๆ
ดวงใจแหลกไป
แผ่นดินทุกซกซี้
ไปไหนเล่าหนา
จากบ้านสู่ป่า
สู่นาสู่เขา
ใช้เด็กของเรา
ที่ไม่กลับมา

ไปอยู่ที่ไหน
สวรรค์...ตบข้า
พ่อแม่เหงา
จะถามกับใคร

@ แล้วพลันวันหนึ่ง
เหล่าเด็กน้อยซึ่ง
เติบโตโตใหญ่
คืนสู่อ้อมอก
เป็นนกจากโพ
คืนสู่อ้อมใจ
บิดรมารดา
ผู้ไม่หวนคืน
ถูกผืนดินกลืน
กลบลงหน้า
ใครเป็นผู้ตอบ
แก่ผู้ชรา
หลานปู่หลานป้า
ซ่อนหน้าหนใด...

@ หลายคนที่อยู่
คู่ความเจ็บปวด
คู่ความร้าวรวด
เราคิดอะไร ?
เรียกร้องเสียงก้อง
แต่กลับต้องตาย
นี่มันอะไร...
โยต้องฆ่ากัน
หลายปีผ่านไป
เรื่องที่เล่าขาน
กลบเกลื่อนเลื่อนพลัน
หลายคนอยู่ที่
หลายที่อกสั้น
นรกเท่านั้น
ล้างแค้นเพื่อนเรา...

ปลงเสียเถิด...รอนรกดัดสิ้นคนผิด...สถานเดียว

จากคุณ : ป้าหนอน - [7 ต.ค. 05:36:11]

 ความคิดเห็นที่ 24

คุณหนูอินย์ ครับ

เรื่องนี้เกิดมานานแล้ว ข้อมูลข่าวสารต่างๆก็มีหลายด้าน
ก็แล้วแต่จะรับรู้ข้อมูลด้านใด เพราะเรื่องนี้คงมีความซับซ้อนพอสมควร
ต้นเหตุแห่งเหตุการณ์นี้อาจมีมุมมองกันหลายด้าน
แต่...สิ่งที่เกิดขึ้น คือปรากฏการณ์ที่ไม่คาดหวังว่าจะมีขึ้นอีกในสังคมนี้
ครับเพียงความคาดหวังเท่านั้น

คุณหนูนาครับ
 คงเป็นจุดหักเหของหลายชีวิต
 หลายคนจบลงตรงนั้น หลายคนก้าวต่อไปในหนทางแสวงหา
 หลายคนจมอยู่กับปลักแห่งความวิโยค
 หลายคนหายไบบนเส้นทางที่มั่งมัน
 หลายคนกลับมาพร้อมความชื่นชม
เสียใจและรำลึกถึงผู้สูญเสียในวันนั้น และหลังจากนั้น.....

.....

ครับ คงมีความเห็นเช่นเดียวกันครับ คุณ pencil-2b

.....

ครับ คุณ บอน โดยความรู้สึกส่วนตัว คงเป็นความสูญเสีย มากกว่าสิ่งที่ได้มากมายครับ
 สิ่งที่ได้มาอาจเป็นเพียงบทเรียนเท่านั้น แต่นั่นก็มีค่าของตัวมันเองครับ

.....

ครับ คุณ nasa

.....

ครับป้าหนอน

ผู้ไม่หวนคืน
 ถูกฝันดินกลืน กลบลงหน้า
 ใครเป็นผู้ตอบ แก่ผู้ชรา
 หลานปู่หลานป้า..... ซ่อนหน้าหนใด...
 ช่าน สุรางคนางค์ ๒๔ ของป้าแล้ว สะท้อนใจ
 โดยเฉพาะบทที่ ผมลอกมาตรงใจมากครับ

จากคุณ : xxx(เต่า) - [7 ต.ค. 09:01:44]

 ความคิดเห็นที่ 25

เกินจะเอ่ยเชื่อนคำความรู้สึก
 เหมือนนวมเหน็บเจ็บลึกยามนึกถึง
 ใครที่ทำการมไว้ให้ค้ำนัง
 กรรมติดตรง"ตรา"นี้มีมีเดือน

.....

ดอกไม้เพิ่งผลิดอกออกซู่ซ้อ
 อามแสงทอสดไสงามใดเหมือน
 หอมกลิ่นล้ำทำให้ภัยมาเยือน
 ต้องแปลเบือนถูกปิดปลิดดอกลง

ดอกไม้เองอ่อนแอแต่ดอกไม้
 ถูกฉีกให้ยับยู่เป็นผุยผง
 กลีบอ่อนบางต่างขาดมิอาจทรง
 แต่สิ่งคงล้ำควรวร่าหึง

.....

เกินจะเอ่ยเชื่อนคำความรู้สึก
 เหมือนนวมเหน็บเจ็บลึกยามนึกถึง
 ใครที่ทำการมไว้ให้ค้ำนัง
 กรรมติดตรง"ตรา"นี้มีมีเดือน...

จากคุณ : โดโรซี่ 😊 - [7 ต.ค. 17:10:50]

 ความคิดเห็นที่ 26

พิมพ์ฝากให้มาโพสต์ครับ

ใครว่า ผู้ถูกฆ่า คือผู้แพ้
ที่แท้จริง เขาอยู่ ในความฝัน
อยู่ในใจ ในความคิด ชั่ววินาที
เพราะเขานั้น สละชีพ เพื่อตั้งงาม

วีรชนนั้น อาจฆ่าได้ เพียงกายนั้น
ความคิดฝัน อุดมการณ์ อยู่ยงมั่น
เล่าขานไป สืบต่อ คงกระพัน
ลูกหลานรุ่น หลังนั้น มิเคยลืม

จากคุณ : ปรีช - [7 ต.ค. 22:37:38]

 ความคิดเห็นที่ 27

กวี นิรนาม เขียนไว้เนิ่นนานนัก.....

ตำนาน เก่าเก่า เล่าว่า
มันฆ่า มันยี่ ปีป็น
(แต่) ไม่มี แม้คำ จำนวน
เหล่ามาร มีดมน นนทาง

ดับดาว ฤาจัก ดับได้
แตกดับ สลาย เพียงว่าง
แต่แสง ยังโชติ รวงซาง
เป็นเยี่ยง เป็นอย่าง สืบมา

จากคุณ : ทิวเตอร์ 😊 - [8 ต.ค. 01:03:25]

 ความคิดเห็นที่ 28

คุณ โดโรซี่ ครับ
กรรมใดใครก่อก็รับ
โลกนี้มีได้หลับยังเคลื่อนไหว
ใครก่อกรรมไว้บ้างทำอย่างไร
ก็ส่งผลดลให้...ไปตามกรรม /
ยินดีที่พบคุณ โดโรซี่ โดยปรกติก็เข้าไปบ้าน ฝันมีบ่อยๆอยู่แล้ว
.....
คุณปรีชและคุณพิมพ์ ก็คงเป็นเรื่องราวอีกเรื่องหนึ่งในแผ่นดินครับ

ครับ คุณ ดิวเตอร์ "เป็นเยี่ยมเป็นอย่างสิ้นมา"

จากคุณ : xxx(แพ่า) - [8 ต.ค. 07:53:29]

 ความคิดเห็นที่ 29

<http://pantip.inet.co.th/cafe/chalemthai/topic/A702456.html>

ตอนนี้กระหู่ 6 ตุลาในเฉลิมไทยทะเล 100 แล้ว

รูปนี้ คิดว่าหลายคนคงรู้จักนะครับ ว่าใคร

จากคุณ : KMS&หมาป่าสำราญ 😊 - [9 ต.ค. 08:49:35]

 ความคิดเห็นที่ 30

ไว้อาศัยด้วยคนค่ะ อยากให้มีการบันทึกข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อจะได้เป็นเพียงตำนานที่ดูหิบบยกมาเพื่อประโยชน์ทางการเมืองไม่ว่าจะฝ่ายใดก็ตาม/จากคนที่ต้องการเรื่องจริง

จากคุณ : YAWYAK 😊 - [9 ต.ค. 22:04:48]

 ความคิดเห็นที่ 31

ขอให้อาลัยใน 6 ตุลาคม ครับ หวังว่าจะเหตุการณ์ที่ผ่านมามีเกิดประโยชน์กับ ประเทศชาตินะครับ

จากคุณ : bootd (boot) 😊 - [10 ต.ค. 19:57:57]

 ความคิดเห็นที่ 32

ด้วยอารมณ์ต่อเนื่อง ผ่านไปถึง 14 ตุลา
ขอจงจง ด้วยความเคารพ ยกย่อง.....

จุดไฟ ดวงน้อย ไร้คอยท่า
คารวะ ดวงวิญญาณ ประชาชน
ตุลา สีเลือด ยังเดือดดาล
ดอกไม้ ยังเบ่งบาน บนลานดิน

27 ปี ที่ผ่าน ก็นานนัก
ความตาย ยิ่งแน่นหนัก กว่ามาทีน
ตายเพื่อคน ล้านแสน ในแดนดิน
ตายเพื่อผู้ กู้ชีวิต ของปวงชน

จากวันนั้น จนวันนี้ ก็ปีแล้ว
แว่วแว่ว เสียงระฆัง ดังทั่วหน
ปากต่อปาก ป่าวประกาศ ทั่วทุกชน
ว่าดอกไม้ วีรชน ยิ่งทนทาน

จุดไฟ ดวงน้อย ไร้คอยท่า
คารวะ ดวงวิญญาณ ประชาชน
ตุลา สีเลือด ยังเดือดดาล
เร่งวัน ดอกไม้บาน เต็มแผ่นดิน

จากคุณ : ดิวเตอร์ 😊 - [10 ต.ค. 22:03:08]

 ความคิดเห็นที่ 33

มาชื่นชมค่ะ บทกลอนของคุณดิวเตอร์
ไพเราะ และกินใจมากค่ะ ขอคารวะ

จากคุณ : ตะวัน 😊 - [10 ต.ค. 22:52:32]

 ความคิดเห็นที่ 34

คุณ KMS&หมาป่าสำราญ ครับ
คนดีที่คนไทยไม่ต้องการครับ

.....
คุณ YAWYAK ครับ เป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนาเช่นกัน

.....
ครับ คุณ booid

.....
คุณ ดิวเตอร์ ครับ ผมมีความเห็นเช่นเดียวกับคุณ ตะวัน
ขอเสนอว่าคุณ ดิวเตอร์ น่าจะนำไปตั้งกระทู้ใหม่จะครับ
หลายๆท่าน จะได้มีส่วนร่วม ครับ

.....
จากคุณ : xxx(เผ่า) - [10 ต.ค. 23:33:01]

 ความคิดเห็นที่ 35

คุณ KMS&หมาป่าสำราญ ครับ

ขอแก้คำตอบเป็น"คนดีที่ประเทศไทยไม่ต้องการครับ"

ท่านเป็นคนดีที่คนไทยจำนวนมากต้องการ แต่สังคมไทยไม่ต้องการท่านครับ

จากคุณ : xxx(เผ่า) - [10 ต.ค. 23:40:20]

 ความคิดเห็นที่ 36

อยากเขียนกลอนรำลึกสักบท

แต่ทำไม่สำเร็จเพราะรู้สึกว่

ความนึกคิดและประสบการณ์อันน้อยนิด

ที่มีอยู่

ไม่อาจบอกเล่า "ตำนานเลือด" ได้หมดจด

คงทำได้แค่...ไว้อาลัยต่อเหตุการณ์และผู้สูญเสีย

และขอภาวนาอย่าให้เหตุการณ์แบบนี้

มีในแผ่นดินที่เรารักอีกเลย

ด้วยไมตรีจิต :)

จากคุณ : มั่งมั่ง - [11 ต.ค. 03:33:08]

 ความคิดเห็นที่ 37

ขอบคุณ มั่งมั่ง
ด้วยไมตรีจิต :) เช่นกัน

จากคุณ : xxx(เผ่า) - [11 ต.ค. 09:08:50]

 ความคิดเห็นที่ 38

เป็นความทรงจำที่ปวดร้าว
พยายามลืมเลื่อน
แต่ครบปีก็ยังฝังเตือน
รื้อคิดยิ่งรื้อแค้น

จากคุณ : เด็กดีอ - [11 ต.ค. 23:09:36]

 ความคิดเห็นที่ 39

แวะมาเยี่ยมคะ คินนี่เหงๆ
ยังไม่รู้ ใกล้เคียง 14 ตุลา
อีกแล้วสินะคะ

จากคุณ : ตะวัน ☺ - [11 ต.ค. 23:51:02]

 ความคิดเห็นที่ 40

ปลื้มปลื้มลงแล้ว ไทยเรา พี่เอย
เสียงท้อหรือเรียกหากัน ร่ำร้อง
พะเนียงกายนอนกอง หลับไหล ฤาพี่
ใครหนอที่ฆ่าไทย ฆ่าได้ลงคอ
ขอร่วมไว้อาลัยกับวีรชนไทยผู้กล้าหาญทุกคน
ท่านยิ่งใหญ่อยู่ในความทรงจำของลูกหลานไทย
ตลอดมาและตลอดไป

จากคุณ : ยายทอง - [12 ต.ค. 08:12:24]

 ความคิดเห็นที่ 41

มีคนที่สละชีวิตเพื่อคนอื่นด้วย ขอให้ทุกคนจงวิญญาณไปดี...

จากคุณ : สาธุ - [12 ต.ค. 11:45:37]

 ความคิดเห็นที่ 42

อีกวันหนึ่งซึ่งหนาวในราวป่า
ชายชราขยับผ้าขึ้นมาหม่ม
หลังคาแฝกแหวกหวิวปลิวตามลม
อาจจะข่มด้วยผิงไฟคลายบรรเทา
เจ้าขุนทองจากป่าไปฟ้าให้หัน
ไปเพื่อโชนศรียาแกร่งกว่าหมา
เจ้าบอกว่าจากไปไม่นานเนา
กลับบ้านเรากับเสรีที่มีชัย
จากศรียาถึงลานนาวันฟ้าสว่าง
ไม่มีร่างของขุนทองของวันใหม่
มีแต่เศษซาก..ประชาธิปไตย
ใช่หรือไม่..ชายชราตั้งตาคอย
ไม่มีเสรีที่บ้านป่า
มีแต่ชายชราที่เหงาหงอย
กับวิญญาณวีรชน..ที่ตนคอย
ขุนทองน้อย แผลกว้างรับ...กับเสรี.

จากคุณ : d-r (๘-r) 😊 - [12 ต.ค. 16:15:57]

 ความคิดเห็นที่ 43

ครับ คุณ เด็กดี "ครบปีก็ยังเดือน" อยู่เสมอ ครับ

.....
ขอบตูด ครับ คุณ ตะวัน กว่าจะมาตอบได้ ก็ถึงคืนเหงาวันใหม่แล้ว
บางครั้งคงต้องเว้นวรรค อย่างคุณจันทร์เพ็ญ แก่น้ำ
นะครับ แต่คุณตะวันก็เว้นวรรคได้เยี่ยมมากครับ
ถ้ามีโอกาสจะไปเว้นวรรคแก่น้ำ

.....
ครับ คุณ ยายทอง

.....
ครับคุณ สาธุ

.....
คุณ ๘-r ครับ

อ่านกลอนนี้แล้ว นึกถึงเพลงพื้นบ้าน
"วัดเอียววัดโบสถ์.....ปลูกตาลโตนดเจ็ดต้น
เจ้าขุนทองไปปล้น.....ปานอะนี่ไม่เห็นมา...."
...ไพเราะ และลุ่มลึกในความหมายมาก ตรีบ.....
รศยากให้คน ยกไปตั้งเป็นกระหัดใหม่ หลายๆท่าน

จะได้ร่วมชื่นชมจับความรู้สึก

จากคุณ : xxx(เต๋า) - [12 ต.ค. 18:55:18]

 ความคิดเห็นที่ 44

แสดรองของวันนั้น
วันนี้หล่นคล้ายจางลง
กดขี่บีบคั้น
ยังยงอยู่ทุกหย่อมหญ้า
ลึ้มเลือดยังร่วงเลือด
ระดูเดือนมิเหือดน้ำตา
ฤาใช่ 6 ตุลา
เพียงภาพพราโรยลาเดือน

จากคุณ : หัวเกรียน - [12 ต.ค. 23:56:56]

 ความคิดเห็นที่ 45

คุณ หัวเกรียน ครับ
ครบเลือดรอยน้ำตา
อาเจียนฟ้าละลายนาย
ภาพพรมีพรางพราย
แต่ใจพรางกระจ่างจำ /

จากคุณ : xxx(เต๋า) - [วันออกพรรษา 00:37:49]

 ความคิดเห็นที่ 46

@ นกตุลา อะไร ฉันไม่รู้
ฉันคุดคู่ อยู่ในมุ้ง มุ่งความฝัน
ฉันเห็นว่า มันบ้า กันทั้งวัน
เมื่อตื่นฉัน เห็นว่า ไม่น่าชม

@ เรื่องมันแล้ว ไปแล้ว น่องแก้วเอ๋ย
อย่ารื้อฟื้น มันเลย นะทุลหัว
จงสงบ สติ ใจ ไม่ก้าวเลย
เดินต่อเกิด น่องเอ๋ย จะเจริญ

จากคุณ : pockpack (pockpack) 😊 - [วันออกพรรษา 12:10:51]

 ความคิดเห็นที่ 47

จากเหตุการณ์ผ่านมามากครั้งนั้น
 แม่เฝ้าหวั่นร้องสิ่งเก็บหนังสือ
 แม่กลัวว่าจะโดนเข้าคั่นหรือ...
 ลูกอย่าขี้...ร้องหาพยาบาล
 ก็เลยถือเชื่อคำจำใจทิ้ง
 แต่ประวิงเก็บไว้ได้บางส่วน
 มีหลายเล่มถึงวันนี้...ที่ย้ายวน
 เอาไว้หวน..นึกย้อนกาลก่อนมา
 แม่ยังร้องขอว่าอย่าไปไหน
 แม่อยากให้...ลูกอยู่เฝ้าเฝ้าเนา
 เรียนหนังสือให้จบ...ครบเวลา
 เจ้าลูกอย่าเปิดเตลิดไป
 ยามนั้นมีงานเขียนแหวะเรียนถึง
 เนื้อความซึ่งอิงการเมืองเป็นเรื่องใหญ่
 เกือบเดือนครึ่งเรื่องราวจะยาวไกล
 ตีตรงได้ "บอกอ" ขอรืบทัน
 ว่ายังเด็กวัยเยาว์น้ำนำพรอก
 เพียงชื่อบอก "ดาวแดง"...เด็กแต่งฝัน
 แต่เนื้อความธรรมดาอย่าว่ากัน
 ผ่านคืนวันมาได้...ไม่โดนตี
 ถึงวันนี้มีมากหลากคำถาม
 ไต?คือความตามจริงทุกสิ่ง
 แม้ยาวนานผ่านมายี่สิบกว่าปี
 ใครจะชี้ให้เห็นความเป็นจริง

จากคุณ : คุณหนูนา - [วันออกพรรษา 12:52:23]

 ความคิดเห็นที่ 48

คุณ pockpack ครับ
 ปรากฏการณ์ใดได้ปรากฏ
 มุมมองทั้งหมดอยู่ที่ไหน
 คนอาจมองแต่ละด้านต่างกันไป
 ใครจะมองอย่างไรก็ได้ครับ /

.....
 เห็นภาพครับ คุณหนูนา
 เห็นความสับสนวุ่นวาย ความหวาดผวา
 เห็นภาพที่คุณแม่ ปกป้องลูก ผมก็อยู่ในสถานการณ์
 ลักษณะนี้เหมือนกัน
 แต่คงน้อยกว่า คุณหนูนามาก
ครับ ความจริง ทุกสิ่งคืออะไร??
 คงเพียงคาดหวังว่า อ. ชลธิธา ท่านจะผลักดัน
 ให้ การชำระประวัติศาสตร์ สำเร็จลุล่วงไปได้ ครับ

จากคุณ : xxx(เต๋า) - [วันออกพรรษา 16:36:18]

 ความคิดเห็นที่ 49

ถึงจะเกิดไม่ทันแต่ก็ได้ศึกษาเรื่องราวเหล่านี้มาโดยตลอด
เท่าที่จะหาได้
รู้สึกว่ามันหรือคือสิ่งที่คนไทยพึงปฏิบัติต่อกัน
ผู้ถูกกระทำก็เศร้าสลด เสียใจต่อความสูญเสีย
แต่ดูเหมือนผู้กระทำจะไม่รู้สึกอะไรเลย นี่หรือคือความยุติธรรม

ร่วมรำลึก แดวีรชน ผู้กล้า 14 ตุลา 16.6 ตุลา 19

จากคุณ : ชะพลู - [วันออกพรรษา 20:52:42]

 ความคิดเห็นที่ 50

ครับ คุณ ชะพลู
สังคมมีทั้งผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ
อารมณ์ความรู้สึกของแต่ละฝ่ายย่อมแตกต่างกัน

จากคุณ : xxx(เผ่า) - [14 ต.ค. 00:09:55]

 ความคิดเห็นที่ 51

ขออนุญาต คุณ xxx(เผ่า) และเพื่อน ๆ สักหน่อยนะครับ

เรียน คุณ pockpack

เมื่อผมได้อ่านกลอนของคุณแล้ว ก็อดไม่ได้ที่ต้องแสดงความเห็นตรงๆถึงคุณ
คงไม่ใช่เรื่องที่คุณตั้งใจถกถกขมหรืออะไรนะครับ แต่เป็นเรื่องวิสัยทัศน์และมุมมองที่ต่างกัน

ผมไม่ปฏิเสธหรือท้อท้อว่าคนเราจะมีความเห็นที่แตกต่างกันได้
และเราก็ควรเคารพความเห็นของทุกท่าน แม้จะแตกต่างจากเราไป
หากไม่เห็นด้วยก็ไม่ควรไปก้าวร้าวผู้อื่น

จากกลอนของคุณ ...

หกตุลา อะไร ฉันไม่รู้
ฉันคิดดู อยู่ในมุ้ง มุ้งความฝัน

ฉันนี้มันยอมเป็นสิทธิของแต่ละบุคคล ซึ่งคงไม่มีใครไปก้าวท่าย
และคงจะไม่มีใครตำหนิคุณ ที่คุณจะใช้มันออกมา ณ ที่นี้

ฉันเห็นว่า มันบ้า กันทั้งวัน
เมื่อคืนฉัน เห็นว่า ไม่พ่ายม

พรรคแรกที่ขีดเส้นใต้ คือข้อความที่ผมขอตีตราคุณก้าวร้าวผู้อื่น
ส่วนพรรคต่อมา เป็นความเห็นส่วนตัว ที่ใครๆก็ไม่ได้ชื่นชมการฝากกันอยู่แล้ว

เรื่องมันแล้ว ไปแล้ว น้องแก้วเอ๋ย
อย่ารู้ตื่น มันเลย นะลูกหัว

*** สอจพรรคนี้แหละครับ! ที่ผมจำเป็นต้องออกมาแสดงความเห็นตรงถึงคุณ
ผมคิดว่ากระทู้ไม่ใช่การรื้อฟื้นเหตุการณ์ 6 ตุลา อย่างแน่นอน
ไม่ได้ตอบแทนเจ้าของกระทู้ะครับ แต่สังเกตจากเนื้อหาต่างๆ
ทั้งของผู้ตั้งกระทู้และผู้แสดงความเห็น ส่วนใหญ่เน้นเพียงแค่ "รำลึก" เท่านั้น

จากการรำลึกถึงเหตุการณ์ 6 ตุลา ในกระทู้นี้จะเห็นว่าผู้คนที่มาแสดงความเห็นนั้น
เพียงเพื่อแสดงความปวดร้าวและหวงแหนประชาธิปไตยและไม่ต้องการให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีก
มันน่าจะเพียงแค่นั้นจริงๆ เพราะไม่ได้มีการขุดคุ้ยว่าใครเป็นใคร หรือจะต้องชำระสะสางกันอย่างไรเลย

จงสงบ สติ-ใจ ไม่ก้าวเลย
เดินต่อเถิด น้องเอ๋ย จะเจริญ

สอจพรรคสุดท้ายนี้ขออน้อมรับไว้ร่วมกันนะขอรับ อธิอิ

*** ความเห็นเพิ่มเติม ...

ผมมิใช่คนที่มีอุดมการณ์อะไรนักหรอกครับ
ยิ่งในช่วง 6 ตุลา ที่บ้านเมืองแบ่งเป็นซ้าย-เป็นขวากันอยู่นั้น
ผมยังเป็นวัยรุ่นที่ไร้สาระ แบ่งพวกเป็น Dave กับ Mod อยู่เลย
<คุณ xxx (เล่า) คงจะทราบ เพราะเห็นว่าเป็นรุ่นเดียวกัน>

ผมเคยเลี้ยงสุนัขและแมวครับ (ตอนนี้เหลือแต่แมว)
เวลาสุนัขหรือแมวผมตาย ผมยังรู้สึกสูญเสีย และระลึกถึงมันอยู่บ้าง

แต่เหตุการณ์ "ตุลา" ที่มีคนไทยด้วยกันต้องล้มตายเพื่อแลกกับประชาธิปไตยนั้น
เมื่อพวกเราหรือใครๆมารำลึกถึงเหตุการณ์นั้น
เพื่อเป็นบทเรียนสอนใจ ให้รักและหวงแหนประชาธิปไตย

ที่มีผู้เสียสละแลกมันมาด้วยชีวิต มันเป็นเรื่องที่"บ้า"หรือใจครับ ... โปรดคิดทบทวน นะจ๊ะ

จากคุณ : lek Isara - [14 ต.ค. 09:38:10]

ความคิดเห็นที่ 52

คุณ Lek Isara ครับ
ตอนนั้นผมเห็นเขาเลือกตั้งหน้ากันทุกฝ่าย
ผมเป็นคนไม่ชอบการเผชิญหน้ากันอย่างรุนแรง(ดู***ด้วย)
ผมจึงใช้คำว่า "บ้า" ซึ่งก็คงจะเป็นคำที่ไม่เหมาะสม
ผมต้องขอโทษด้วย ผมตกใจจนใจสั้น ผมรีบกลับบ้าน
คิดไปต่างๆนาๆ ถึงขั้นว่าถ้าเกิดการยิงกันไม่จบ
ผมก็คงจะย้ายครอบครัวไปอยู่ต่างประเทศ

มันน่ากลัวจริงๆ
 ผมกลัวอยู่ทุกวันนี้ว่าจะมีใครปลุกระดมกันอีก
 ผมคงจะคิดมากไปเอง
 ขอโทษคุณ XXX เมาด้วยที่ทำให้เสียผู้ไปด้วย

หมายเหตุ*****

ผมเคยไปเรียนหนังสือที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในสหรัฐ
 ที่หน้าประตูทางเข้าห้องสมุดมีรูปหล่อบรอนซ์อันหนึ่ง
 มันเป็นรูปการต่อสู้ตัวต่อตัวระหว่างคนอินเดียกับ
 ผู้บุกเบิกยุคแรกของอเมริกา
 ท่าทางของคนทั้งสองคือ
 คนหนึ่งใช้มีดแทงตรงหน้าอกบริเวณหัวใจฝ่าย
 ตรงข้ามจนมีดตำ
 ส่วนอีกคนหนึ่งใช้มีดแทงคอฝ่ายตรงข้าม
 ด้านซ้ายจนทะลุออกทางขวา
 รูปหล่อบรอนซ์นี้ dean of foreigner เป็นคนชี้ให้ดู
 เพราะเป็นหน้าที่ของเขาที่จะพานักเรียนใหม่ไปรู้จักสถานที่
 ผมเห็นแล้วมือเท้าเย็น
 กลับห้องพักแล้วกินข้าวไม่ลง3วัน
 ผมเรียนอยู่ 4 ปี แต่แวะไปห้องสมุดน้อยมาก
 เพราะผมทั้งเกลียดและกลัวภาพแบบนี้

อนึ่ง

ผมเพิ่งเข้ามาได้ะนี่เป็นวันแรก
 มาโดนข้อหา "เห็นการเรียกร้องประชาธิปไตยเป็น
 เรื่องบ้านหรือไง?" แบบนี้ผมไม่มาอีกแล้ว
 ต้องขอลา ผมไม่เคยคิดเลยว่าจะมีใครตั้งข้อหาแบบนี้
 โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ก็ไม่เคยเขียน
 ขอลาจริงๆ

@ ขออ้อลา ฮาลัย สุดใจนาย
 แสนเสียดาย ความคิด มิมีผล
 หากจะพูด ให้ตามกัน ก็อับจน
 บ่มีผล เช่นกัน หันปัญญา

@ อันความคิด ความเห็น นั้นต่าง
 จึงจะมี ผลบ้าง เพื่อฝึกฝน
 รับกันนิด รับกันหน่อย ขโลมกมล
 เมื่อเหตุผล นี้ไม่ดี ขอลึกกาย

จากคุณ : pockpack (pockpack) 😊 - [15 ต.ค. 17:48:10]

 ความคิดเห็นที่ 53

ใช่เลยครับคุณ เล็ก เาอยู่ในยุคเดียวกัน
ผมยังจำกางเกงเป๋ยาว 2 นิ้ว ขาบาน 12 นิ้ว ยาวคลุมรองเท้า เดินถนนหน้าฝน ชี้อิโคโนจิบกางเกงครึ่งหน้าแข็ง

.....เจตนาในการตั้งกระทู้นี้ ก็เป็นไปตามที่คุณ เล็กว่าไว้
และก็เตรียมใจสำหรับความเห็นที่แตกต่างไว้แล้ว
เพราะทราบดีครับ ในเรื่องนี้มีความเห็นแตกต่างกันหลากหลาย
แล้วแต่ข้อมูลและมุมมองของแต่ละคน
ขอขอบคุณ สำหรับความรู้สึกที่แสดงออกมา ครับ

.....
คุณ pockpack ครับ
ขอบคุณที่ได้รับทราบความรู้สึก ครับ

จากคุณ : xxx(เผ่า) - [16 ต.ค. 00:10:55]

 ความคิดเห็นที่ 54

เรียน คุณ pockpack

ก่อนอื่นผมต้องขอภัยที่เข้าใจคุณผิด
ผมรู้สึกเสียใจที่ทำให้คุณเสียความรู้สึกต่อถนนนักเขียน
และพร้อมรับคำตำหนิตติติงจากเพื่อนๆครับ

ขอเรียนว่าที่นี้เปิดกว้างและไม่เ้าถื่นครับ
ทุกความเห็นไม่จำเป็นต้องคล้ายตามกัน
โปรดรับคำ "ขอโทษ" (ด้วยความจริงใจ) จากผมนะครับ

ส่วนเรื่องกลอนนั้น ผมก็เพิ่งมาหัดเล่นบนเวบแห่งนี้เท่านั้น
ถ้าคุณสนใจสามารถศึกษาชั้นหลักขั้นต่างๆได้ที่เวบไซต์ ..
<http://thaiarc.tu.ac.th/host/thaiarc/poetry/index.html>

*** หวังว่าคุณคงให้อภัย เมื่อหายโกรธแล้วกรุณาแวะมาใหม่นะขอรับ

กลอนชุดหลังของคุณนั้นสัมผัสใช้ได้ครับ แต่ยังขาดสัมผัสระหว่างบทไป
คือพยางค์สุดท้ายของวรรค ๒ ในบทถัดไปนั้น
ควรไปสัมผัสกับพยางค์สุดท้ายของวรรคสุดท้ายในบทแรก
(คำว่า "ฝึกฝน" ควรไปสัมผัสกับคำว่า "ปัญญา" นะครับ)

ปล.ถึงคุณ xxx (เผ่า)
ช่วงนั้นผมใส่ Dave ครับ แต่มาเปลี่ยนเป็น Mod ตอนมีแฟนครับ

จากคุณ : lek Isara - [16 ต.ค. 10:43:36]

 ความคิดเห็นที่ 55

ถึงคุณหนูอินันะคะ

คนที่ถูกฆ่าแขวนคอ ชื่อวิจิตชัย อมรกุล เป็นนักศึกษาจุฬารัฐศาสตร์

ส่วนนักศึกษาอีกคนที่โดนลากศพไปหัวสนามบอล

ชื่อ จารุพงษ์ ทองสินธุ์ ซึ่งจนทุกวันนี้พ่อแม่เขายังไม่ทำสังฆทาน

เพราะยังเชื่อเสมอว่าลูกยังไม่ตาย

ว่าไหมคะว่า ยิ่งอยากรู้ทำไหม

ยิ่งหาคนผิดยังไม่เจอสักที

รู้สึกจะมีกันหลายคนนะคะ พวกที่ฆ่าคนไทยด้วยกันเองนี่

จากคุณ : ณ พิษา - [16 ต.ค. 15:03:56]

 ความคิดเห็นที่ 56

ไม่เห็นมีใครกล่าวถึงการกระทำอันเลวร้ายต่ออำนาจของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย
ในสมัยนั้นบ้างเลยว่ นั่นแหละเป็นส่วนหนึ่งของการจูดชนวนให้เกิดเหตุการณ์นี้ขึ้นมา
คนเก่าๆ ลองคิดทบทวนดูหน่อยนะครับ อย่างน้อยผมก็ได้เห็นเหตุการณ์บางส่วน
ในฐานะไทยมุงในวันนั้น รวมทั้ง ๒ ศพที่ถูกแขวนคอกับต้นมะขามหน้า มธ ด้วย
ศพของเขาถูกตีด้วยสารพัดของแข็ง แล้วก็ลากไปเผาบนถนนหน้าผางหนังสือเก่านี้แหละ
วันนั้นผมยืนอยู่ข้างๆตำรวจคนหนึ่งที่ใช้ปืนบาซูก้ายิงแม่โดมจนหลังคาทะลุ
แต่ไม่มีในข่าวหรอกครับ นักข่าวคงไม่ได้ถ่ายเอาไว้

จากคุณ : ลุงแก่ - [17 ต.ค. 04:07:20]

 ความคิดเห็นที่ 57

เรียน คุณลุงแก่

ในวันที่ ๖ ตุลาคม ๑๙๗๖ ขณะผมนอนดูทีวีอยู่ตอนสายๆ ก็ปรากฏภาพใน มธ.
เป็นภาพที่มีคนสวมเครื่องแบบได้บังคับให้ นศ. ทั้งชายและหญิงไปรวมกันอยู่ในสนาม
แล้วก็ให้ถอดเสื้อกันทุกคน แล้วให้คลานไปกลางสนามแล้วหมอบลง สักพักภาพก็ตัดไป
และแล้วคืนนั้น อธิบติกรมประชาสัมพันธ์ก็ถูกปลด (ถ้าผมจำไม่ผิด)

มันก็เป็นความทรงจำส่วนหนึ่งจากเหตุการณ์ร้ายๆ ในยุคเผด็จการนะครับ
"ไม่อยากให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีกในประเทศไทยของเรา"

แต่ไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นมาอีกในบ้านเมืองเรา
เราคงต้องร่วมกันรับผิดชอบ และช่วยคิดแก้ไขให้บ้านเมืองอยู่รอด

ผมคนหนึ่งแหละครับ ที่ไม่คิดจะอพยพไปอยู่ไหน แม้ว่ามันหนึ่งจะร้ายสักเพียงใด

จากคุณ : lek Isara ☺ - [17 ต.ค. 09:43:20]

 ความคิดเห็นที่ 58

ขอให้อาลัยและสดุดีแด่วีรชน 14 ตุลาคม 2516 และ 6 ตุลาคม 2519 และเหตุการณ์เดือนพฤษภาคม 2535 ไปในวาระเดียวกันเลยครับ
สมัยเป็นนักศึกษา ได้อ่าน ได้ฟัง เกี่ยวกับเหตุการณ์เดือนตุลาคมมาพอสมควร เจอหนังสือเกี่ยวกับสองเหตุการณ์นี้วางขายที่ไหนก็จะซื้อมาอ่านเกือบทุกเล่ม
จินตนาการไปว่าถ้าผมเป็นนักศึกษาในสมัยนั้นจะมีชีวิตอย่างไร ในจินตนาการตอบว่าคงต้องเป็นเช่นเดียวกับรุ่นพี่ๆของเราส่วนใหญ่ครับ
มาถึงเดือนพฤษภาคม 2535 ตอนนั้นเรียนมหาวิทยาลัย ปี 4 หลังจากฟังบรรยายในชั้นเรียนก็จะไปร่วมชุมนุมกับประชาชนที่รัฐสภา สนามหลวง
ได้ดู VDO เหตุการณ์ 6 ตุลาคม ที่ชื่อมาจากธรรมชาติในงานครบรอบ 20 ปี เมื่อปี 2539 ดูแล้วหดหู่อย่างยิ่งครับ โหดร้ายป่าเถื่อนในระดับเดียวกับฮิตเลอร์หรือ
สตาลินเลยทีเดียวครับ

จากคุณ : Nauticaboy - [17 ต.ค. 13:17:36]

 ความคิดเห็นที่ 59

เกิดช้าไปสองวันครับ.. (แปลว่าเกิดไม่ทัน).. แต่ได้ดู vdo .. โหดร้าย.. มาก..

จากคุณ : KowPoad 😊 - [17 ต.ค. 23:40:05]

 ความคิดเห็นที่ 60

ถึงจะเข้ามากระทู้นี้ช้าไป แต่ก็คงไม่สายไปที่จะขอร่วมไว้อาลัย กับวีรชนคนกล้า ที่ล่วงลับ ...ตอนนั้นอายุ ๗ ขวบ แต่ก็รู้ข่าว สลดใจมาก ที่เกิดเหตุการณ์แบบนี้ใน
เมืองไทย อำนกระทุ้งนี้มาจนจบ ไม่อายเลย ที่จะบอกว่ ถึงกับน้ำตาซึม ..ได้แต่หวังว่าจะไม่มีเหตุการณ์ แบบนี้เกิดขึ้นอีกในเมืองไทยของเรา...บทกลอนแทนภาพและ
ความรู้สึกได้ดีมากค่ะ

จากคุณ : เป้ - [19 ต.ค. 04:02:24]

 ความคิดเห็นที่ 61

ขอบคุณคุณ ณ พิชิตครับ

.....
คุณลุงแก่ ครับ เรื่องต่างๆก็มีเหตุปัจจัยของมัน
ต่อเหตุการณ์หนึ่งๆ ก็มองกันได้หลายด้าน ก็แล้วแต่มุมมอง
ขอบคุณครับ

.....
ขอบคุณ คุณเล็ก มากครับ ที่มาร่วมแสดงความคิดเห็น
มีภาระกิจยุ่งมากไม่ได้เข้ามาหลายวัน

.....
ครับ คุณ nauticaboy

.....
ครับ คุณ Kawpoad

.....
ครับ คุณ เป้

จากคุณ : xxx(เผ่า) - [19 ต.ค. 12:03:39]

 ความคิดเห็นที่ 62

ผมเพิ่งเข้ามาดูกระทู้นี้เป็นครั้งแรกครับ
ผมเคยดู VDO ตอนอยู่มหาวิทยาลัยและทราบเหตุการณ์
จากคำบอกเล่าของน้ำ(คือผมเกิดไม่ทันนะครับ มันรุนแรงมากครับ
รู้สึกเสียใจต่อผู้สูญเสียทั้งหมดครับ)
ผมมีเรื่องไม่เข้าใจบางเรื่องนะครับ
ทราบว่ามีการเมืองไทยหลายคนในตอนนี้มีบทบาทใน
ช่วงนั้น และมีบางคนมีตำแหน่งสำคัญด้วย
แล้วทำไมบุคคลเหล่านั้นจึงไม่สามารถทำให้ความจริงกระจ่าง
ออกมา หรือบรรจุเหตุการณ์นี้เข้าไปในตำราเรียน
เพื่อเป็นอุทาหรณ์ไว้ไม่ให้มันเกิดขึ้นอีก

จากคุณ : piak - [19 ต.ค. 17:32:47]

 ความคิดเห็นที่ 63

ครับ คุณ piak
คงต้องถามท่านเหล่านั้นเองละครับ

จากคุณ : xxx(เผ่า) - [19 ต.ค. 21:38:13]

 ความคิดเห็นที่ 64

ผ่านไปแล้วละ มันผ่านไปแล้ว เราทำได้แค่เพียงรำลึกถึง เท่านั้นหรือ
ถึงแม้ว่าเกิดไม่ทัน แต่ในความทรงจำของคนยังมีอยู่
มีโอกาสดูรายการทางไอทีวี แหม แก่แล้วยังไม่ยอมรับความจริงอีก

จากคุณ : เกิดมาขวางโลก 😊 - [20 ต.ค. 15:32:36]

 ความคิดเห็นที่ 65

เห็นด้วยกับคุณเล็กที่ตอบคุณบ๊องแป๊ก
ไม่เห็นก้าวร้าวนี้ครับ
มีเหตุผลดีออก
คุณบ๊องแป๊ก ดูออกจะ "นุ่มนวล" เกินไปกระมัง
คุณเขียนกลอนแสดงความเห็นมาก้าวร้าวพอสมควรครับ ถ้าญาติผู้เสียชีวิตวันนั้นมาอ่าน คงตกใจ
ผมรู้ครับ ว่าบ้านเมืองนี้ มีคนหลายแบบ
คนที่ซึ่กั้กั้ทุกอย่าง และรอให้พวกนักสู้ออกไปแลกชีวิตเพื่อสิ่งที่ดีๆมา แล้วเขาก็มาเสวยสุข

แต่ตรงกลางตอสูง เขาก็จะนอนสบาย และต่อว่าพวกทอออกไปสู่วาบา
แต่หาว่าไม่ว่า ทุกวันนี้ สิ่งที่ได้มา มันต้องแลกด้วยชีวิตครับ
ส่วนมุมมองว่า ไบ่กันทุกฝ่ายนั้น เกิดจากการไม่รับรู้ข้อมูลใดๆเลย และกลัวความขัดแย้ง
เห็นการขัดแย้งบีบ ก็สรุปว่า ไบ่! หนัก
ถ้ารับรู้ความจริงส่นน้อย ก็ารู้ว่า
มูลเหตุของเหตุการณ์จริงๆ คือการต่อต้านทรวารยัดนอม ไม่ให้กลับมาอีก แต่ฝ่ายที่เสียอำนาจวางแผนไว้ก่อนเพื่อกำจัดนศ. เขาวางแผนมากกว่า 3 ปี หลัง 14 ตุลา
คนที่ไม่เห็นแก่ตัว มองส่วนรวม จะเข้าใจทั้งนั้น
เดี๋ยวนี้มันไม่ปิดบังกันแล้ว เขาเปิดเผยกันหมดแล้ว
คุณป๊อกแป้ก ก็มีอายุพอสมควรในยุคนั้น
น่าจะคิดออกได้มากกว่านี้
ผมตอนนั้น 4 ขวบ แต่มาศึกษาข้อมูลทีหลัง
ยังเข้าใจได้เลย

จากคุณ : ปลาเก็ด - [20 ต.ค. 23:15:04]

ความคิดเห็นที่ 66

แก่นิดนึง

"บ้า" ครับ ไม่ใช่ "ไบ่"

จากคุณ : ปลาเก็ด - [20 ต.ค. 23:18:38]

ความคิดเห็นที่ 67

ขอความกรุณาทุกท่าน...

อยากให้มีการใช้ชื่อผู้แต่งของกลอนทุกบท เวลาคัดลอกมาด้วยคะ
เพื่อเป็นการให้เกียรติผู้แต่ง และได้รับที่มาหากผู้ใดต้องการหาอ่านเพิ่ม
ขอบคุณ.

จากคุณ : Bark the Moon - [21 ต.ค. 20:05:13]

ความคิดเห็นที่ 68

"สังคมใดขาดซึ่งการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ และรากเหง้าของตนเอง
สังคมนั้นจะไปสู่สู่ความเสื่อมในที่สุด"
ปราชญ์โบราณต่างกล่าวไว้เช่นนั้น
การรำลึก และชำระประวัติศาสตร์ 6 ตุลา จึงเป็นเรื่องที่ควรต้องทำ
คนหนุ่มสาวที่เจตนาดีต่อบ้านเมือง รักชาติ รักแผ่นดิน
ออกจากบ้านไปแล้วไม่กลับ
แต่กลับถูกคนที่รอดชีวิตมาในยุคหลัง เขี่ยตเหยียบเหยียบหมิ่น ว่า "บ้า"
สมควรหรือ?

ใครไม่เคยผ่านยุคสมัยนั้น คงไม่เคยรู้รสชาติแห่งการกดขี่ของเผด็จการ
สิ่งที่แน่นอนที่สุดคือ

นักศึกษาผู้นั้น มีแต่ความคิดบริสุทธิ์
 และตัวช่วยที่บริสุทธิ์ และเสรีภาพครั้งแรกที่เขาเพิ่งได้เคยสัมผัส หลังเหตุการณ์ 14 ตุลา
 อาจทำให้เขาแสดงออกในเชิงที่ดูเหมือน "ไม่เคารพผู้ใหญ่" ไปบ้าง
 แต่นั่นก็เกิดจากแรงกดดันนับสิบปีของเผด็จการ
 เมื่อมีผู้มาปลดปล่อยให้อิสระ ในวันที่ 14 ตุลาพวกเขาพร้อมใจว่าในเสรีภาพ
 และเยาว์วัยเกินกว่าจะรู้ว่า
 ผู้สูญเสียอำนาจจากเหตุการณ์ 14 ตุลา 2516 กำลังวางแผนช่วยร้าย เพื่อกลับมาอีกครั้ง!!!
 และพวกนั้นก็ทำสำเร็จ
 เขาก็กระชากวัยเยาว์ กระหน่ำกระหึบความบริสุทธิ์ ของหลังนักศึกษาสำเร็จ
 โดยวางแผนว่า นักศึกษาต้องการล้มราชบัลลังค์
 และเขาทำให้คนเชื่อบนนั้นได้!!!!

แผนการของเผด็จการก็คือ
 อ้างว่า นศ. ประห้วงประหารวัน
 แสดงถึงความกล้า!!!
 เขาหาวิธีไม่ว่า
 เขาเองสร้างปัญหาให้ประเทศมากมาย และซ่อนมันไว้ได้พรม ด้วยอำนาจเผด็จการ
 แต่ครั้งหลัง 14 ตุลา ปัญหาได้พรมทั้งหมดถูกเปิดเผยออก
 นักศึกษาเป็นผู้ รื้อพรมออก เพื่อชำระสะสางให้สังคมสะอาดขึ้น
 แต่ก็ถูกความเขี้ยวลากดินของพวกผู้ใหญ่ที่สูญเสียอำนาจเหล่านั้น
 อ้างว่า นศ. ก่อร่าง ไม่เคารพผู้ใหญ่
 เรียกโรงเรียนชานาณา กรรมกร ทุกวัน
 เรียนไม่เรียน หนีเข้าคิดล้มล้างราชบัลลังค์!!!
 นศ.เป็นแบบนี้จริงหรือ??
 ขอบอกว่า ไม่จริง พวกเขามิใช่ที่เกินปที่จะหันเลี้ยวให้ยอมพวกบ้าอำนาจพวกนั้น
 แล้วเกิด 6 ตุลา 2519
 พวกบ้าอำนาจทำสำเร็จ ดดยมีทุนจากบางประเทศที่เป็นมหาอำนาจ ที่กลัวคอมฯจนขึ้นสมอง
 เป็นผู้ออกทุนให้!!!!
 คนดีบางคนถูกบั่นทอนมองให้เชื่อว่า
 นศ.คือพวกคอม ที่ต้องการล้มราชบัลลังค์!!!
 ดร.ปวย ก็โดนข้อหานี้ ว่าฐานะยุยงนศ.ให้เป็นคอมฯ ให้ล้มล้างราชบัลลังค์!!!
 ดร.ปวย สะท้อนใจกับเหตุการณ์นี้มาก จนเลือดในสมองแตก เป็นอัมพาต
 และต้องลี้ภัยไปต่างประเทศ
 ต้องตายในต่างแดน
 นี่คือความจริง ที่อยากจะบอก

จากคุณ : ธรรม - [21 ต.ค. 22:52:42]

ความคิดเห็นที่ 69

ขอบคุณ คุณณพิชาค่ะ
 ดิฉันมาเยี่ยมกระทู้แล้วไม่ได้กลับมาอีกจนกระทั่งวันนี้..
 สำหรับเรื่อง...คุณบิ๊อกเบิก
 ใจเย็นๆนะคะ
 ที่นี้มีแต่มิตรภาพอะ
 ความคิดเห็นขัดแย้งกันบ้าง ก็อย่าถือเป็นจริงจังเลยคะ..

จากคุณ : หนูธัญญ์ 😊 - [21 ต.ค. 23:28:51]

ความคิดเห็นที่ 70

อิม คุณป๊อกแป๊กเขียนในสิ่งที่ทำให้คนเดือนตุลาเสียใจได้ แต่พอคนอื่นเข้าแย้งด้วยเหตุผล และอย่างสุภาพด้วยก็ทนไม่ได้!!!
 อย่างมองแต่ตัวเอง ควรมองความรู้สึกคนอื่นด้วย
 แคร่แต่ความรู้สึกตัวเอง แต่ไม่เคยแคร์คนอื่น
 เขายังมานิดหน่อย ก็โวยวายน้อยออกน้อยใจ
 เคยมองคนอื่นไหม ที่เขาเสียญาติพี่น้องไปในวันนั้น
 เพียงเพราะเขาออกไปเรียกร่องในสิ่งที่ถูกต้อง
 ด้วยใจบริสุทธิ์???

มันไม่หนอนแน่นไปหน่อยหรือ คุณป๊อกแป๊ก???

จากคุณ : ลุงมีแก้ว - [21 ต.ค. 23:55:19]

ความคิดเห็นที่ 71

ขอบคุณที่เข้ามาแสดงความเห็นครับ คุณเกิดมาขวางโลก คุณ ปลากัด
 คุณ Bark the Moon คุณ ธรรม คุณ หนูธัญญ์และคุณ ลุงมีแก้ว
 ..ขออนุญาตคุณ เกิดมาขวางโลกครับ โดยความรู้สึกส่วนตัว
 คงทำได้เพียงระลึกถึงครับ ถึงผมจะแก่แล้วก็คงจะยอมรับความเฉพาะ ส่วนที่รับรู้รับทราบครับ แต่ก็พร้อมจะรับฟังความเห็นที่แตกต่าง ครับ
 ไม่น่าใจว่าเข้าใจสิ่งที่คุณ เกิดมาขวางโลกสื่อผิดหรือเปล่า??
 คุณ Bark the Moon ครับ เท่าที่อ่านกลอนทุกบทในกระทู้
 เข้าใจว่าทุกท่านจะเขียนเองทั้งหมดนะครับ
 ถ้าไม่ได้เขียนเองก็มีการอ้างอิงไว้แล้ว
 ในกรณีของผม ถ้าคัดลอกมาก็จะอ้างอิงไว้ด้วย
 หรือใส่เครื่องหมาย"....."ไว้ครับ
 อาจไม่ได้บอกที่มาอย่างชัดเจนก็ขอภัยด้วย
 ส่วน บทเจ้าขุนทอง ที่ตอบคุณ d-r เป็นเพลงพื้นบ้านกล่อมเด็กที่ทุกท่านคงเคยได้ยิน
 ผมใส่เครื่องหมาย"....."ไว้แล้ว หากไม่ชัดเจนก็ต้องขอภัยด้วยครับ
 อีกกรณีหนึ่ง ถ้ามีบางส่วนของกลอนไปพ้องกับที่เคยมีผู้เขียนไว้แล้ว แต่ไม่ได้อ้างอิงถึง
 อาจเนื่องจากจำไม่ได้ ก็คงไม่มีเจตนาที่จะลอกเลียนแต่อย่างใดครับ
 ขอบคุณครับ

จากคุณ : xxx(เผ่า) - [วันปฎิมาหาราช 15:59:54]

ความคิดเห็นที่ 72

คุณเผ่า
 คุณเกิดมาขวางโลก
 คงหมายถึงถนนมั่ง
 เขาให้สัมภาษณ์ว่า เขาไม่ผิด มีมือที่สาม
 ในรายการไอทีวี
 แต่เมื่อพวกเขาผ่านไป ผ่านไปแล้ว อยากรู้พื้น
 สังคมทุกชาติมีราก มีความเป็นมา

การไม่เรียนรู้อัตชีวศาสตร์ เป็นบทเรียน
คือหายนะครับ

จากคุณ : ลุงผีแก่ๆ - [วันปียมหาราช 23:11:59]

 ความคิดเห็นที่ 73

...ถ้าเป็นอย่างที่ คุณ ลุงผีแก่ๆ ว่าก็ ต้องขออภัยคุณ เกิดมาขวางโลก
ด้วยครับ
เพราะอ่านแล้วกึ่งๆและเมอญูแก่แล้วจริงๆซะด้วย อี (ก็เลยร้อนตัวนะครับ)
...ขอบคุณ คุณ ลุงผีแก่ๆ มากครับ.....

จากคุณ : xxx(หมา) - [24 ต.ค. 01:05:57]

 ความคิดเห็นที่ 74

คุณ lek (ความเห็นที่ ๕๗) ครับ

ผม Save เอามาอ่านให้เพลินๆ ระลึกถึงความหลังไปด้วย มานึกดูว่าไม่เห็นมีท่านใดที่เคยนอน
คว่ำหน้าในวันนั้นมาเล่าเหตุการณ์ให้เราได้อ่านในพันทิบบ้างเลย (หรือถ้าจะมีผมเองก็คงไม่ได้ไปอ่าน)
ผมก็ลองเล่าประสบการณ์ของผมบ้าง ผมคงอยากเด่นอยากดังมั้ง

ในความเห็นที่ ๕๖ ของผม ผมอ่านปุ๊บก็พิมพ์ต่อปั๊บ ไม่ได้พิมพ์แห้งไว้ เลยรวบรัดไปหน่อย ขอขยาย
ความอีกนิด ตามความเข้าใจของผม ในช่วงที่เกิดเหตุการณ์ ๖ ตุลา ๑๙ นั้น ทางรัฐบาลมีความเชื่อ
อย่างมากจากรายงานข่าวกรองของทหารว่ามีพวกญวน (ที่สมัยนั้นยังเป็นคอมมิวนิสต์อยู่) แทรกซึม
เข้ามาอยู่กับนักศึกษาในที่ชุมนุมในธรรมศาสตร์และนักศึกษาได้มีการระดมและทุกขออนุสาวุธสงคราม
ร้ายแรงให้เป็นจำนวนมาก (อย่าเพิ่งไปโทษผู้รายงานข่าวและระบบข่าวกรองของรัฐบาลในสมัยนั้นเลย
ผมเองก็เพิ่งเข้าใจเรื่องการข่าวกรอง และการต่อต้านการข่าว ฯลฯ เมื่อไม่กี่ปีมานี้เอง และการกรอง
ข่าวที่เฮงซวยหลอกนายให้ไขว้เขว ไม่ทราบความจริงจนสั่งการอย่างผิดพลาดก็ยังคงมีอยู่ทุกวันนี้
อีกอย่างหนึ่งทางฝ่ายทหารก็เห็นว่ารัฐบาลควบคุมสถานการณ์ไม่ได้แล้ว ทหารจึงต้องเตรียมพร้อม
ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง สมัยนั้นโรคกลัวคอมมิวนิสต์ที่อเมริกันเป่าสมองเอาไว้ยังคงมีผลอย่าง
รุนแรงกับคนไทย และคงจะเป็นฝ่ายทหารนี่แหละที่สร้างข่าวกรองนี้ขึ้นมา เพื่อสนับสนุนการกระทำ))
จุดที่รัฐบาลสงสัยมากที่สุดว่าจะเป็นที่แอบซ่อนอาวุธสงครามคือ ที่ตึกกิจกรรมนักศึกษาและที่ชั้นใต้ดิน
ของหอประชุมใหญ่ ดังนั้นในวันที่เกิดเหตุ หน่วยคอมมานโดสมัยนั้นจึงบุกและทำลายสองจุดนี้
เป็นโรคตึงของตึกกิจกรรมที่ไม่เสียหายมากนัก แต่โศคร้ายที่เป็นพื้นที่ที่มีคนมาตายมากที่สุด และเป็น
โศคร้ายของหอประชุมใหญ่ที่เสียหายอย่างมาก แต่มีไม่กี่คนตายในที่นั้น และเป็นความโศคร้ายของตึก
คณะบัญชีด้วยที่ตำรวจยิงกระสุนจนเกล็ดแตกทั้งหมด ผมนอนอยู่ข้างสนามใกล้กับตำรวจที่กำลัง
ยิงไปตามหน้าต่างของตึกคณะบัญชี เขาบอกว่าได้รับคำสั่งว่ามีภารกิจคุ้มยิงจากหน่วยแม่ปืน
ของนักศึกษาที่แอบอยู่ที่ตึกบัญชีให้อิงสกัดและทำลาย

คุณอย่าลืมนะครับว่าขบวนการของเหตุการณ์ ๖ ตุลา นี้เกิดจากการแสดงการแหวนคอ้อลือเลื่อน ที่วิทยา
เขตสนามจันทร์ ม.ศิลปากร ซึ่งทางผู้จัดจะมีเจตนาใดแอบแฝงไว้อย่างไร ก็ได้แต่ตั้งหน้าผู้แสดงให้
คล้ายกับบุคคลสำคัญท่านหนึ่ง ซึ่งก็คงไม่ได้เป็นการบังเอิญเป็นแน่ และก็ยังไม่มีการเฝ้าหน้าออกมา
รับผิดชอบทุกวันนี้

เหตุการณ์ในวันนั้น ที่มีผู้เรียกร้องให้หาคนผิดมาลงโทษ ถ้าคุณอยู่ในเหตุการณ์วันนั้น คุณจะรู้เลย
ว่าใครเป็นใคร ใครเป็นไทย ใครเป็นญวน ใครเป็นทหาร ตำรวจ แต่ที่มีมากที่สุดและแน่นอนก็คือบรรดา
ไทยมั้งนี้แหละครับ การยิงและปืนข่าวต่อนั้นค่อนข้างมีผลมากเกินไปจริงๆ

คุณดูข่าวการประท้วงประชาธิปไตยที่ฮ่องกงที่ส่งข่าวว่าเป็นยังไง ชนวนเกิดเหตุของความวุ่นวายและความตายก็เริ่มต้นอย่างนี้แหละครับ มันมีข่าวไปหมด เมื่อทางรัฐควบคุมมวลชนไม่ได้

ในช่วงที่คุณได้ดูในวันนั้น จนภาพข่าวในอดีตที่นำมาฉายซ้ำเมื่อต้นเดือนนี้ รวมถึงภาพจากวิดีโอที่ขายในงานมีแต่ภาพนักศึกษาถูกบังคับให้ถอดเสื้อแล้วนอนคว่ำหน้าลงกับพื้นสนาม ซึ่งเป็นภาพที่น่าอนาถต่อสิทธิเสรีภาพทางกายมากที่สุดเท่าที่ทราบและตัวจริงทำกับนักศึกษาเช่นนี้ (แต่เมื่อเกิดเหตุการณ์ god army นุกโรงพยาบาลราชบุรี แล้วศพทหาร god army ถูกทหารจับแก้ผ้า ผมจึงเข้าใจว่าที่ต้องทำอย่างนั้นเป็นเพราะการรักษาความปลอดภัยจากการถูกลอบวางระเบิดในศพที่พวกเวียดกงในสมัยสงครามเวียดนามใช้กับทหารอเมริกัน) ในภาพข่าวไม่มีศพของผู้ตายในเหตุการณ์นอกจากผู้ที่ถูกยิงตายตามกำแพงมหาวิทยาลัย แต่บังเอิญที่กองศพนักศึกษาที่ถูกยิงตายในวันนั้นอยู่ห่างจากที่ผมมีข่าวเข้าไปนอนดูเหตุการณ์ในพื้นที่เพียงแคความกว้างของลู่วิ่งรอบสนาม คณะด้วยสายตาเท่าที่จำได้ก็ประมาณ ๕๐-๖๐ ศพ ที่ตำรวจลากมากองรวมกันไว้ที่หัวมุมสนามด้านโค้งใกล้ลู่วิ่ง (ซึ่งปัจจุบันตรงนั้นเป็นที่จอดรถไปแล้ว) เมื่อเที่ยงของวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผมก็ได้ตกลงมาเป็นภาระหลังน้ำตาเพื่อให้อาลัยกับการที่ไทยได้ฆ่าไทยกันเองอีกครั้ง

ขอยกตัวก่อนว่าผมไม่มีเจตนาจะมารื้อฟื้นเข้าร่วมขบวนการบ้างที่เรียกหรือหาคนที่ผิดในเหตุการณ์นี้ สิ่งที่ผมเล่ามานี้เป็นประสบการณ์ช่วงหนึ่งในชีวิตที่ได้พบมา แต่ถ้าจะถามผมว่าใครพานักศึกษาไปตายในครั้งนั้น ผมก็คงยืนยันความเห็นของผมว่าผลงานของ 'ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย' สมัยนั้นแหละครับ แต่ผมยังไม่กล้าถึงผลงานอันหยาบช้าของ CIA ที่อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์นี้อีกที ที่มันเป็น 'ผู้ฆ่าพวกเราคนไทย' อย่างแท้จริง

มันเป็นแค่ประสบการณ์ในชีวิตที่เกิดขึ้นมาในชาตินี้เท่านั้น

จากคุณ : จุงแก่ - [24 ต.ค. 06:47:01]

 ความคิดเห็นที่ 75

ต้องขอโทษคุณ XXX-เผ่าอีกครั้งหนึ่งที่ทำให้กระซู่ซึ่งๆ กลายมาเป็นบทวิจารณ์ความคิด อันที่จริงแล้ว ผม กับ คุณ Lek Isara เข้าใจกันดีแล้ว คือ ผมใช้คำว่า "บ้า" ในความหมายว่า "บ้าเลือดถึงขนาดพร้อมที่จะฆ่ากัน" แต่บทกลอนมันสั้น ทำให้คุณ Lek Isara (และคงอีกหลายๆคน) เข้าใจว่าผม "เห็นการเรียกร้องประชาธิปไตยเป็นเรื่องบ้า" เมื่ออธิบายมาแล้วคุณ Lek Isara ก็เข้าใจ

ครับ เมื่อเข้าใจกันดีแล้วก็น่าจะจบได้ แต่ผมมีข้อสังเกตว่า การอ่านข้อคิดเห็นในอินเทอร์เน็ตนี้ มันเหมือนกับมือเผลอเผลอเร่เราอยู่ จึงทำให้มีคนยังไม่เข้าใจประเด็น ผมจึงต้องเขียนมาเพิ่มเติม ผมไม่โกรธหรอก เมื่อถูกมองว่าเป็นคนหม่อมหม่อม หรือเป็นคนชั่วช้า แต่ผมไม่ใช่คนที่อยากได้ประชาธิปไตยแล้วผลักดันให้คนอื่นเอามือเปล่าไปสู้กับปืน แล้วไปนอนรอผลประโยชน์ จุดยืนของผมก็คือ ผมเห็นว่า "การเรียกร้องใดๆก็ตาม ควรทำโดยสันติ ควรตั้งมาพูดกันบนโต๊ะสันติภาพ" ผมเห็นรูปหล่อการต่อสู้ของคนอินเดียกับผู้บุกเบิกแล้วไม่สบายใจ ผมไม่รู้ว่าศิลปินท่านนั้นคิดอย่างไรจึงปั้นรูปนั้นไว้ ผมเชื่อว่าคนอเมริกันในปัจจุบันก็เข้าใจแล้วว่าการฆ่าฟันกันแบบนั้นไม่ใช่ทางออกที่ดี ไม่ใช่เพราะผมเห็นฝรั่งดีกว่าไทยนะครับ แต่มันพอดีเป็นเรื่องต่อเนื่องกัน

ครับ ผมไม่ได้หายไปไหน และไม่ได้โกรธใคร รู้สึกดีใจเสียอีกที่
คุณ Lek Isara ยกโทษให้ผมแล้ว ผมกำลังเร่งเขียนตำราให้โรงพิมพ์
อยู่
การบรรยายที่ ม.รังสิต ก็ยังไม่ได้ทำ
ผมไปก่อนละ

จากคุณ : pockpack 😊 - [24 ต.ค. 11:38:55]

 ความคิดเห็นที่ 76

ดอกไม้สีขาว เต้นพราวบานทั่ว
ปิดเปานมองมัว ความกลัวหัวแค้น
มีผู้สละ ที่จะมาแทน
วีรชนนับแสน หัวแค้นสุดดี
เห็นด้วยกับทุกคนคะ

จากคุณ : คนน่ารัก - [24 ต.ค. 13:41:56]

 ความคิดเห็นที่ 77

เรียน คุณลุงแก่

ผมยังจำเหตุการณ์ภาพข่าว ในย่อหน้าที่ ๓ ของความคิดเห็นที่ ๗๔ ได้ดีครับ
ซึ่งคนไทยรับไม่ได้จริงๆ แต่ก็ไม่ว่าใครเป็นผู้อยู่เบื้องหลังแน่
แล้วภาพที่ปรากฏทางหน้าหนังสือพิมพ์นั้น เป็นภาพที่โดนแต่งเสริมขึ้นอีกหรือไม่ ?

ผมมาออกความเห็นเรื่อง ๖ ตุลาคมก็ได้แต่พูดอย่างกลางๆ นะครับ
ไม่ได้ลงไปถึงตัวบุคคล พูดในฐานะพลเมืองไทยที่เกิดทันยุคนั้นเท่านั้น

ก็เคยได้ยินคำถามอยู่บ้างเหมือนกันครับ ว่าเงินบริจาคให้คุณยนิสิตไปไหน ?
รู้สึกเคยมีคนตอบว่าโดนยึดไปหรือไงนี่แหละครับ แต่ไม่แน่ใจ และไม่ว่าใครยึด

คุณลุงเป็นคนรุ่นนั้น คงเคยได้ยินข่าวใหญ่เรื่องไข่แดงโมเนะครับ
ที่ตำรวจจับหัวขโมยได้แล้วดีใจให้รับ จนโชโตเท่าลูกมะพร้าวอ่อน
รู้สึกข่าวนี้จะอยู่ช่วงไล่ๆ กับข่าว ๖ ตุลา ในปี ๑๙ นั้นนะครับ

ตอน ๑๔ ตุลา ๑๖ ก็ยังมีข่าวกรณีทุ่งใหญ่นเรศวร ซึ่งผู้มีอำนาจช่วงนั้น
ใช้ ฮ. และอาวุธสงครามไปล่าสัตว์ที่เขาใหญ่ จน ฮ. ตก

... เรื่องพวกนี้ ยิ่งพูดยิ่งยาวครับ และอันตรายต่อผู้พูด

ที่ผมไม่เปลี่ยนนามแฝง ก็เพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจ แต่หนาวๆ ครับ

To ... คุณ pockpack

บนเน็ตนี่มีคนมากครับ ถ้าพูดไม่เคลียร์แต่แรก ก็ยอมโดนควั่นหลังบ้าง

แต่ทุกท่านก็สุภาพกันดีนะครับ ก็คงต้องทำใจบ้างนะครับ

อย่างไรก็ตาม ผมดีใจ ที่คุณกลับมาครับ

ปล.บทกลอนในกระทู้ส่วนใหญ่ก็แต่งกันเองดังคุณ xxx (เผ่า) กล่าวไว้ นะครับ
เพราะในถนนนักเขียนนี้มีนักกลอนสมัครเล่นมากมายครับคุณ Bark the Moon

* เดือนตุลา พาให้ ใจหดหู่
เป็นดังครุ ลอนไว้ ให้นึกถึง
เป็นบทเรียน เล่มใหญ่ ให้คำนึง
เป็นประวัติศาสตร์ซึ่ง ต้องจดจำ

* เพื่อจะได้ มิให้ เกิดขึ้นอีก
เพื่อหลบหนี มิให้ ได้ถลำ
๑๔ ตุลา พาใจ ให้ระกำ
๒ ตุลา กลับซ้ำ ให้เจ็บทรวง

* ๒๓ ตุลา วันปิยมหาราช
ไท้ไท้ทาส ด้วยพระพุทธรูปเจ้าหลวง
ประชาธิปไตย เป็นของจริง ไซ้สิ่งลวง
จงแหนหวง รักษาไว้ คู่ไทยเอย ะระ~

จากคุณ : lek lsara ☺ - [25 ต.ค. 11:38:56]

 ความคิดเห็นที่ 78

แนะนำให้อ่าน มติชนสุดสัปดาห์
ประจำวันจันทร์ที่ 23 ตุลาคม 2543นี้
คอลัมน์ของ อ.ธงชัย วินิจจะกุล
ดีมากเลยครับ
อยากให้ทุกคนไปอ่าน

จากคุณ : ธรรม - [25 ต.ค. 22:23:19]

 ความคิดเห็นที่ 79

คุณลุงแก่ครับ
ถ้าคุณอยู่ในเหตุการณ์วันนั้นจริง ผมเชื่อครับ
แต่คุณคงไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์ วันแสดงละคร
เขาแสดงที่มธ.ครับ
และภาพที่ นสพ.ดาวสยาม และ บางกอกโพสต์เอาไปลง
คือภาพการแสดงที่มธ.ครับ
เขาแสดงล้อเลียน การถูกแขวนคอ ของคนสองคน ที่ออกไปปิดโปสเตอร์ ด้านการกลับมาของถนนอม
แต่ถูกจับไปแขวนคอ เขาเลยเอามาแสดงละคร
เพื่อพูดถึงเรื่องนั้นครับ
ข้อมูลที่คุณรับมา ผิดจากความเป็นจริงมากเลยครับ

คนที่ถูกแขวนคอ 2 คนนั้น โดนแขวนที่นครปฐมจริง
แต่ในศ. มธ. แสดงละครที่มีธ. ครับ
ทหารถูกปลุกปั้น ล้างสมองว่านศ.คือคอมฯ ผมไม่โทษทหารชั้นผู้น้อยครับ
แต่ผมขอสาปแช่งคนวางแผนนี้ ให้มันตกนรกหมกไหม้ ครับ

คุณเล็กครับ ผมก็ได้ใช้หลายชื่อเพื่อซ่อนตัวเองนะครับ แต่บ้านนี้ใช้เนื้หลายคน
ลูกหลาน เขาไม่รู้เรื่องด้วย และไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์
ผมเลยไม่อยากจะใช้ชื่อของเขาครับ
และพวกเขาก็มักไปเล่นห้องอื่นๆ ตามประวาวัยรุ่นวัยหนุ่มของเขาแหละครับ
แต่ผมอยากจะบอกว่า ผมอยู่ในเหตุการณ์
มันไม่ใช่แบบ จลาจลที่สงขลา อย่างที่คุณลุงแกบอกหรอก
แต่มันคือการล้อมปราบข้างเดียว และวางแผนมาอย่างดี และรุนแรงกว่า หลายล้านเท่า ผมกล้าสรุปแบบนี้
อย่าพยายามโยงให้มันดูเหมือนรุ่นๆ แบบที่สงขลาครับ
คนละเรื่องเลย อย่าบิดเบือน
ความซึ้ง มันรู้้อยู่แก่ใจ แก้วด้วยใจ มันก็ติดอยู่ที่ความเป็นจริงที่คุณได้ทำขึ้นมา
กรรมนั้น เลี้ยงไม่ได้หรอกครับ

จากคุณ : ธรรม - [25 ต.ค. 22:46:49]

 ความคิดเห็นที่ 80

ขอแก้คำผิด
ความซึ้ง ไม่ใช่ ความซึ้ง

จากคุณ : ธรรม - [25 ต.ค. 22:54:11]

 ความคิดเห็นที่ 80

ขอแก้คำผิด
ความซึ้ง ไม่ใช่ ความซึ้ง

จากคุณ : ธรรม - [25 ต.ค. 22:54:11]

 ความคิดเห็นที่ 81

ผมขอสรุปเหตุการณ์ให้ฟังคร่าวๆ
เพื่อลูกหลานจะได้ไม่ถูกใครหลอก หรือบิดเบือนข้อมูลประวัติศาสตร์จากใครๆอีก ครับ

1 14 ตุลา 2516 เกิดจากการเรียกร้อง ประชาธิปไตย หลังจากถูกกลุ่มเผด็จการปกครองมายาวนาน กว่า 16 ปี และสามารถเอาชนะเผด็จการได้ ตัวการรวมพลัง
ของคนไทยทั้งชาติ จอมพลถนอม และจอมพลประภาสที่ถือเป็นทรราชย์ ต้องหนีออกนอกประเทศ

2 ผู้สูญเสียอำนาจจากเหตุการณ์นั้น พยายามกลับมาอีกครั้ง ด้วยการหนุนหลังของ cia ที่กลัวว่าเอเชียจะกลายเป็นคอมฯไปหมด

เพราะยุคนั้น หลายประเทศในเอเชีย กลายเป็นคอมไปแล้ว อย่างเกาหลีเหนือ เวียดนาม ลาว

โดยวางแผนผ่านกลุ่มผู้สูญเสียอำนาจและเสียผลประโยชน์จากเหตุการณ์ 14 ตุลา เพราะช่วงก่อนเหตุการณ์ 14 ตุลา มีการผูกขาดผลประโยชน์และอำนาจจากคน
กลุ่มเดียวไม่กี่ตระกูล คือ กิตติขจร และ จารุเสถียร และลูกน้องลี้ลับอีกมากมาย

3 ได้มีการวิเคราะห์ว่า การจะหาความชอบธรรมในการทำลายกลุ่มคนได้นั้น ต้องพยายามสร้างความแปดเปื้อน และดิศเครดิตร กลุ่มนักศึกษา ซึ่งเป็นหัวหน้าในการนำของประชาชนสมัยนั้น เพราะปัญหาหลายอย่างที่ถูกทับถมไว้ในช่วงเผด็จการถูกเปิดโปงออกมา โดยขบวนการนศ. และศูนย์กลางนศ.ฯ ทำให้เหล่าผู้สูญเสียอำนาจ ไม่พอใจอย่างมาก

4 จากการเปิดเผยของหัวหน้ากระทรวงแถลง อย่าง สุดสาย หัสติน ณ อยุธยา เขายอมรับว่า เขาวางแผนเพื่อให้นศ.ดับสลายลง โดยการชักจูงผู้มีบทรบม้อบ และการสนับสนุนจาก cia เพราะมะกันกลัวคอมมาก กลัวว่าทุกประเทศจะเป็นคอมฯหมด และเขากลัวว่าเขาจะหมดความเป็นมหาอำนาจไปในที่สุด ถ้าทุกชาติถูกคอมฯเข้ายึดครองหมด เพราะสมัยนั้น เขาเป็นมหาอำนาจฝ่ายทุนนิยม และมีรัสเซียและจีน เป็นมหาอำนาจฝ่ายคอมฯ

5 ได้มีการวิเคราะห์ว่า ประเทศไทยนั้น รักสถาบันกษัตริย์มาก จึงต้องวางแผนอ้างความชอบธรรมในการปราบปรามว่า "นศต้องการล้มราชบัลลังค์" ซึ่งถ้าคุณใช้จิตสำนึกปกติแบบคนไทยคิดดู คุณคิดว่า มันเป็นไปได้หรือ???
นศ.ตกเป็นเบี้ยวการวางแผนของคนกลุ่มนี้ ให้นำปลุกปั่นให้คนเชื่อให้ได้ว่า นศ.คือ คอมฯ

เริ่มจากการวางแผนให้คุณถนอม กลับมาอีกครั้ง โดยการหยั่งเสียงก่อนด้วยการให้จอมพลประกาศกลับมาก่อน ปรากฏว่ากระแสการต่อต้านรุนแรงมาก ในที่สุด มีการวางแผนให้จอมพลถนอมบวชเข้ามา เพราะคนไทยนับถือพระมาก รัฐบาลคงไม่กล้าผลักดันเขาออกไปง่าย ๆ ได้

ด้านนศ. ประห้วงจอมพลถนอม กลุ่มผู้วางแผนก็จะอ้างว่า นศ. ไม่มีศาสนา ถือลัทธิคอมฯ ถึงขนาดใส่พระได้ ไม่นับถือพระ

แต่กลุ่มผู้วางแผนโซคติ เขาสนใจโอกาที่ติดที่ว่านั้น จากการเอาเรื่องการแสดงละครของฯศ.มาอ้างว่า เป็นการแสดงละครหมิ่นองค์รัชทายาท โดยมีการวางแผน และวิจัยจิตวิทยาคนไทยมาอย่างดีก่อนหน้านี้แล้ว

ช่วงนั้น ที่นครปฐม มีคนประห้วงการกลับมาของถนอม โดยการออกไปติดโปสเตอร์ด้านการกลับมาของถนอม แต่ถูกจับไปฆ่าและแขวนคอ มีหลักฐานว่าเป็นการกระทำของตำรวจ ในยุคนั้น ที่อยู่ในสายของผู้สูญเสียอำนาจหลังเหตุการณ์ 14 ตุลา

นศ.มธ. จัดประห้วงการกลับมาของจอมพลถนอม โดยการแสดงละครล้อเลียน มีผู้แสดงเป็นพระ และคนที่ถูกแขวนคอ 2 คนที่นครปฐม

วิทยุยานเกราะในสมัยนั้น และข่าวจากสห ดาวสยาม ลงข่าวว่า ศูนย์นิสิตฯแสดงละคร หมิ่นองค์รัชทายาท

ภาพการแขวนคอที่นศ.แสดง กลับปรากฏเป็นภาพของรัชทายาท ถูกแขวนคอ และมีการพยายามบิดเบือนว่า ศูนย์นิสิตฯ อดเงินบริจาค (ที่ได้มาจากเหตุการณ์ 14 ตุลา เพื่อเอาไปช่วยผู้พิการและบาดเจ็บจากเหตุการณ์ โดยการให้กลุ่มแอมแปง แทรกซึมเข้าไปในองค์กรนศ. เพื่อดิศเครดิตรอีกทางหนึ่งด้วย) มีการวางแผนเป็นชั้นตอน ทุกแห่งทุกมุมเพื่อดิศเครดิตร เป็นเวลาหลายปี ตั้งแต่หลังเหตุการณ์ 14 ตุลา 2516 จนกระทั่งก่อน 6 ตุลา 2519 อย่างแยบยล เกินกว่าที่นศ.จะคิดไปถึงได้ เพราะวัยเยาว์

กลุ่มกระทรวงแถลง ทหารตำรวจ และกลุ่มนพพล กลุ่มชาวจัดต่างๆ ที่ถูกจัดตั้งจากผู้วางแผน โดยมีการหนุนหลังด้านการเงินจากองค์กรต่างชาติ(ที่กลัวคอมฯอย่างมาก อย่างcia) ได้บุกมธ. ในเช้าวันที่ 6 ตุลา มีการปราบปรามอย่างรุนแรง เผาทั้งเป็น ตอกอกทั้งเป็น ช่มชืนแล้วฆ่า ฯลฯ โดยกลุ่มไทยมุงที่มวดู ไม่ได้เห็นด้วยแต่ก็ไม่กล้าช่วยนศ. เพราะคิดว่านศ. หมิ่นองค์รัชทายาทก่อน คนที่มาฆ่านศ. จึงแค้น ไม่มีใครช่วย ทุกคนถูกสื่อที่วางแผนมาอย่างดี ปลุกปั่นให้เชื่อเช่นนั้น เป็นการล้อมปราบรอบมธ. ชนิดที่คนที่ยากช่วยนศ. ก็ทำอะไรไม่ได้!!!!!!

เย็นวันนั้น มีการปฏิบัติ กลับไปสู่เผด็จการอีกครั้ง

นี่คือความเป็นจริงของเหตุการณ์ 6 ตุลาอย่างย่อๆ และหวังว่า จะไม่มีพวกที่อ้างว่าอยู่ในเหตุการณ์ มาบิดเบือน ให้ลูกหลานเข้าใจผิดอีก

หลังเหตุการณ์นั้น ประเทศไปไม่ไหว และเกิดภาวะวิกฤติศรัทธาอย่างรุนแรง เพราะคนไทยถูกปลุกปั่นเรื่องประชาธิปไตยจากเหตุการณ์ 14 ตุลา ลงลึกเกินกว่าที่ฝ่ายเผด็จการจะมาปกครองแบบยุคปีก่อน 2515 อีกแล้ว รัฐบาลต้องปรับให้เป็นประชาธิปไตยครั้งโบ และพัฒนามาเป็นปัจจุบัน เหตุการณ์ 17 พฤศจิกายน ก็เกิดจากจิตสำนึกแบบ 14 ตุลา ที่ไม่ยอมให้เกิดเผด็จการเบ็ดเสร็จขึ้นในเมืองไทยอีกครั้ง จึงเกิดการต่อสู้อีกครั้ง อันเป็นผลพวงจากที่เหตุการณ์ 14 ตุลา ได้รื้อถอนเมล็ดพันธ์ุแห่งประชาธิปไตยไว้ ตั้งแต่ปี 2516

นี่คือการล้อมปราบข้างเดียว และวางแผนมาเป็นเวลานานมาก อย่าไปเปรียบกับความวุ่นวายของจลาจลที่สงขลา คนละเรื่องกันเลย

จากคุณ : ธรรม - [26 ต.ค. 00:02:41]

 ความคิดเห็นที่ 82

อ่านมาตั้งนานมาก ไม่รู้สึกเบื่อเลยที่จะได้รู้ประวัติศาสตร์ที่ดิฉันไม่มีโอกาสได้รับรู้ แห่งของประวัติศาสตร์ก็เป็นเช่นนี้ไม่ใช่หรอกคะ ข้อเท็จจริงหลังจากการโต้แย้งข้อมูลของทั้ง 2 ฝ่าย

ที่เสียใจที่สุดก็เรื่องที่เรา คนไทยด้วยกันเองทั้งนั้น ที่เผชิญเข้าหากัน (โดยการยุยงของคนอื่น) อ่านจัมกเป็นของหวานที่ทำให้คนที่เคยได้ลิ้มรสแล้วไม่ยอมวางมัน ทั้งเหตุทั้งผลก็เกิดจาก กิเลสตัณหา ความอยากมี อยากเป็น

ดิฉันเคยได้อ่านบทความหนึ่ง กล่าวถึงว่า เดียวนี้ น.ศ. 14,6 ตุลาคม จะเป็นเพียงอดีตแล้วหรือคะ เพราะเดี๋ยวนี้อุดมการณ์ของพวกเขาไม่เหลือหรือแทบไม่มีเหลือแล้ว จึงรู้สึกเสียดายจริง ๆ

สุดท้ายดิฉันขอร่วมไว้อาลัยกับ วีรชนทุกท่านด้วยคะ

จากคุณ : เด็กคนหนึ่ง - [26 ต.ค. 01:21:01]

 ความคิดเห็นที่ 83

เรียน คุณธรรม

ก่อนอื่นต้องขอขอบพระคุณที่ได้เรียบเรียงลำดับเหตุการณ์เดือนตุลาคมอย่างกระชับ และค่อนข้างชัดเจนทั้ง ๑๔ ต.ค. ๑๖ และ ๖ ต.ค. ๑๙ นะครับ

แต่กรณีที่ผมพูดถึงการเปลี่ยนนามแฝง จนคุณต้องออกมากล่าวว่า

>>คุณเล็กครับ ผมก็ไม่ได้ใช้หลายชื่อเพื่อซ่อนตัวเองนะครับ

ตรงนี้ผมเกรงว่าคุณจะเข้าใจผิด ว่าผมกำลังสงสัยคนใครสักคนกระมังครับ

ซึ่งความจริงแล้ว ผมร้อนตัวต่างหาก เนื่องจากอ่านความเห็นที่ ๗๔ (ของคุณลุงแก่)

ซึ่งท่านได้กล่าวไว้ว่า

>>ผมก็ลองเล่าประสบการณ์ของผมบ้าง ผมคงอยากเด่นอยากดังบ้าง

ตรงนี้แหละครับ ผมจึงนึกไปว่า ท่านประชดผมหรือเปล่า? (ขออภัยลุงแก่ด้วยนะครับ)

ผมก็เลยมาออกตัวว่าไม่เปลี่ยนชื่อเพราะอะไรนะครับ

*** ส่วนการแสดงความคิดเห็นของผมตั้งแต่แรกมาจนตอนนี้ ผมยึดถือทางสายกลางมากที่สุด ผมมักจะย้ำเสมอว่า ให้รำลึกเพื่อเป็นบทเรียน และไม่ต้องการให้เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นอีก ผมยังคงรักประชาธิปไตย และไม่ต้องการให้บ้านเมืองหวนกลับไปสู่วงจรอุบาทว์อีก แม้สถานการณ์บ้านเมืองเวลานี้จะค่อนข้างวิกฤตทางด้านเศรษฐกิจ(และอื่นๆ)ก็ตาม

ที่ผมไม่ขุดคุ้ยตัวบุคคลขึ้นมากล่าวโจมตี หรือยกเหตุการณ์ร้ายๆมาเล่าให้ฟังนั้น

เพราะต้องระมัดระวังและรับผิดชอบต่อความในการนำเสนอข้อความนะครับ

< แม้ผมไม่ได้เข้าร่วมเหตุการณ์ก็จริง แต่ผมก็เป็นวัยรุ่นในยุคนั้น

บ้านก็อยู่แถวนั้น (เป็นเกล้าฝั่งธนฯ) ผมจึงได้ติดตามข่าวสารอย่างต่อเนื่องในช่วงนั้น >

ปล. ส่วนเรื่องที่คุณธรรมและคุณลุงแก่ ได้แสดงความเห็นขัดแย้งกันบ้างนั้น

ก็เป็นเสรีภาพทางความคิดในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านกระหู่ปะครับ

จากคุณ : lek Isara ☺ - [26 ต.ค. 09:46:58]

 ความคิดเห็นที่ 84

เรียน คุณ ลุงแก่ คุณ pockpack คุณ คนน่ารัก คุณเล็ก
 คุณ ธรรม คุณ เด็กคนหนึ่ง ครับ
 ขอขอบคุณทุกท่านที่เข้ามาแสดงความเห็นในกระทู้นี้
 ผมขออนุญาตเรียนชี้แจงเจตนาในการตั้งกระทู้นี้อีกครั้งนะครับ
 ผมต้องการระลึกถึง ความสูญเสีย ที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์นี้ และระลึกถึงผู้ที่สูญเสียใน
 วันนั้นเป็นหลัก
 ไม่อยากให้เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นอีกในสังคมไทย
 ผมได้เตรียมใจไว้แล้วขณะตั้งกระทู้ ว่าอาจมีผู้ที่มีความเห็นแตกต่างมีมุมมองหลายด้าน
 และผมพร้อมที่รับฟังความเห็นเหล่านั้น ไม่ว่าจะเหมือนผมหรือไม่
 หลายท่านได้มีคำถามต่อเหตุการณ์ดังกล่าวว่าเป็นอย่างไร แม้ผมจะรู้เห็นอยู่มากพอควร ผมก็ไม่ได้เรียนชี้แจง
 เพราะเห็นว่าเป็นมุมมองของผมด้านเดียว อาจให้ข้อมูลที่บกพร่องได้

อย่างไรก็ตามเมื่อมีหลายท่านแสดงความเห็นและให้ข้อมูล ตามมุมมองของท่านเหล่านั้น ผมก็ต้องขอบคุณแทน
 ผู้ที่เข้ามาอ่านกระทู้นี้ทุกท่าน

ขอขอบคุณทุกท่านที่เข้ามาร่วม รัวถึงถึง เหตุการณ์๖ ตุลาคม ๒๕๖๑
 และทุกท่านที่แสดงความเห็น และให้ข้อมูลต่างๆไว้ ณ ที่นี้

จากคุณ : xxx(เง้า) - [26 ต.ค. 12:35:44]

 ความคิดเห็นที่ 85

ขอแก้ข้อความที่พิมพ์ผิดพลาด

ข้อ4 จาก ".....สุดท้าย หัสติน ณ อยุธยา..." แก้เป็น
 ".....สุดท้าย หัสติน....."

จาก "และการสนับสนุน จาก cia" แก้เป็น
 "และจากการชำระประวัติศาสตร์ กรณี 6 ตุลา ของคณะกรรมการชำระประวัติศาสตร์ โดย อจ. ชลธิรา สัตยารัตนา เชื่อได้ว่า มีมีการสนับสนุนจาก cia ต่อ
 กลุ่มจัดตั้งต่าง ๆ นั้น"

จากคุณ : ธรรม - [26 ต.ค. 14:00:53]

 ความคิดเห็นที่ 86

แนะนำหนังสือที่ตีพิมพ์เหตุการณ์วันวายนี้อีกเล่มหนึ่งอย่างผมบังจิบ
 ขอคุณล่วงหน้า

จากคุณ : Pusree@chaiyo.com (Asia Invisible) - [26 ต.ค. 15:26:21]

 ความคิดเห็นที่ 87

ขอโทษคุณเผ่างจริงๆครับ
 ผมรู้สึก ว่าคุณต้องการเข้ามา "อาศัย"
 ต่อผู้เสียสละเท่านั้น
 คุณไม่ต้องการจะมากเท่ากับใคร
 แต่เวลาผมเห็นคนไม่รู้จัก มาปิดเบื่อน
 ผมก็อดไม่ไหวจริงๆ ที่จะชี้แจง
 แรกๆ ผมมาอ่านของคุณเฉยๆ เพราะผมแต่งกลอนไม่เป็น แต่ช่วงหลังๆ เห็นคนมาแสดงความเห็นแบบไม่ได้รู้ข้อเท็จจริง ผมก็เลยพยายามชี้แจง เท่านั้นเอง
 ด้วยจิตบริสุทธิ์ อยากรู้คุณกลอนรู้ความจริง
 ตราบใดที่ยังไม่มีกบฏรัฐประวัตศาสตร์นี้เลยเถิดในบทเรียน ลูกหลานก็จะยังคงสับสนเหมือนทุกวันนี้ ที่ผมเห็นเขามาโหมโรงในกระทู้บ่อยมาก
 ว่า 14 ตุลา 2516 , 6 ตุลา 2519 คืออะไรแน่
 และนี่แหละ ที่ทำให้พวกไม่รู้จักมาปิดเบื่อนกันได้ง่ายๆ

แนะนำหนังสือ

1 สารคดี ฉบับพิเศษ "รวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย"

2 บันทึกรประวัติศาสตร์ 14 ตุลา

3 เราคือผู้บริสุทธิ์

ไปหาและลองดูที่ร้านนายอินทร์ และดอกหญ้า ท่าพระจันทร์ มีนอกเหนือจากที่ผมบอกครับ

จากคุณ : ธรรม - [27 ต.ค. 23:43:14]

 ความคิดเห็นที่ 88

สำหรับคุณลุงแก่และท่านที่เชื่อว่า

"ทางฝ่ายทหารก็เห็นว่ารัฐบาลควบคุมสถานการณ์ไม่ได้แล้ว ทหารจึงต้องเตรียมพร้อมปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง"

แผนที่จะทำรัฐประหารเกิดมาก่อนหน้านั้นนานมาก ถ้าอ่านบันทึกของบุญชนะ อัครดากร (ซึ่งเคยเป็น รมต. ในรัฐบาลจอมพลถนอม) ได้บันทึกการสนทนากับ พลเรือเอกสงัด ชลออยู่ หัวหน้าคณะปฏิรูป ซึ่งคุณสงัดได้เล่าถึงการเข้าเฝ้าเพื่อขอพระบรมราชานุญาตในการทำรัฐประหาร
 ลองอ่านดูแล้วจะทราบว่าทำไมคณะปฏิรูปถึงได้เลือกอาจารย์มหาวิทยาลัยอย่างคุณธานินทร์ กรัยวิเชียร มาเป็นนายกรัฐมนตรีหลัง 6 ตุลา

จากคุณ : ประกาย - [5 พ.ย. 14:25:09]

 ความคิดเห็นที่ 89

ไม่รู้จะไปหาอ่านได้ที่ไหนละ ----- น่าจะสรุปให้พี่น้องน้อยของคุณ

จากคุณ : Member - [8 พ.ย. 14:37:50]

 ความคิดเห็นที่ 90

สิ่งที่คุณหลายๆคนอาจไม่ทราบว่า ถ้าไม่มีเหตุการณ์ 6 ตุลา 19 เกิดขึ้น ประเทศไทยมีโอกาสที่จะเป็นคอมมิวนิสต์สูง แต่ไม่ได้หมายความว่า นักศึกษาเหล่านั้นเป็นคอมมิวนิสต์ ผมเองก็เป็นธรรมชาติแต่ผมต้องมองในความเป็นจริงไม่ใช่เพียงภาพที่ปรากฏออกมาโดยไม่รู้ต้นลึกลงมา

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ได้เกิดจากความขัดแย้งทางความคิดที่รุนแรงมากมายนักแต่เป็นสิ่งที่ต้องเกิดเพื่อยับยั้งการเข้ามาของคอมมิวนิสต์ เพราะเป็นเพียงวิธีการเดียวที่จะสามารถกระตุ้นความรู้สึก ความสำนึกในระบอบประชาธิปไตย และเป็นหนทางเดียวที่จะสามารถทราบความเคลื่อนไหวของคอมมิวนิสต์ในประเทศได้ ก็จากการเข้าร่วมเป็นสมาชิก พคท. ของเหล่าผู้ที่รอดพ้นหลังเกิดเหตุการณ์ จนทราบความเคลื่อนไหว แล้วนำมาซึ่งการปราบคอมมิวนิสต์จนหมดลงด้วยมาตราการ 66/2523 ก็เป็นผลจากเหตุการณ์

ไม่น่าแปลกใจที่ในความเป็นจริง ไทยเรานับสนุนชมรมแดงจริง (แน่นอน) เพราะบริเวณ thai corridor เป็นช่องทางติดต่อระหว่างประเทศที่ไม่มีพรมแดนกัน กองทัพจำเป็นต้องทำให้พื้นที่ชายแดนไม่สงบเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่นเดียวกับการสนับสนุนกะเหรี่ยงไม่ให้แนวชายแดนไทยพม่าสงบ จะได้มีกะเหรี่ยงปนกันชน พร้อมข้ออ้างในการตรึงกำลังทหาร

แม้กระทั่งเหตุการณ์รุนแรงในการประท้วงที่อภิชาตไทยมาเลย์ ก็เป็นผลจากความต้องการของรัฐบาล ที่คุณไตรรงค์บอกรับพรรคการเมืองสนับสนุน ก็ ปชป ไร เพราะต้องการให้ประท้วงจบลงโดยเร็ว เพื่อเป็นตามกำหนดของ สผ. จึงจ้างให้นายชุนไม่ก่อความวุ่นวาย ให้ประท้วงจางมีไม่สามารดดำเนินต่อไปได้ ผลที่ตามมาคือ สื่อมวลชนจะไปสนใจกับการดำเนินการของตำรวจ จนลืมโครงการไป ก็ไปดำเนินโครงการต่ออย่างสบายใจ

ผมต้องการให้จบเรื่องนี้ลงเสียที เพราะสิ่งที่คุนโต้แย้ง อยู่บนพื้นฐานชีวิตคน ในขณะที่ผมกลับมองไปที่มาตรการเพื่อ ความอยู่รอดของชาติซึ่งธรรมดาเรื่องนี้ได้ไม่เปิดเมยกัน แต่ผมเห็นว่าเวลาผ่านมานานแล้วจนพอจะบออะไรได้ บางอย่างอาจดูเลวร้าย แต่นั่นเพื่อความมั่นคงและความอยู่รอดของชาติจริงๆ

จากคุณ : คนไทยคนหนึ่ง - [8 พ.ย. 15:43:31]

 ความคิดเห็นที่ 91

ให้ดูเราก่อนความวุ่นวายนะครับ ทิมพิติด

จากคุณ : คนไทยคนหนึ่ง - [8 พ.ย. 15:47:40]

 ความคิดเห็นที่ 92

เจ้าของกระทู้ ไม่อยากเห็นคนไทยฆ่ากันอีก แต่พอ พ.ศ.35 ฆ่ากันอีกแล้ว กับความคิดของคุณคนไทยคนหนึ่ง ที่ว่าเพื่อความมั่นคงคนไทยต้องฆ่ากัน ฟังดูแปลก ๆ ความคิดเห็นต่างกันได้ แต่ไม่ควรไปฆ่าเขา เพราะประเทศไทยมีศาลเป็นที่ตั้งอยู่แล้วและเราก็มีศาสนาพุทธที่ให้เมตตาต่อกันด้วย

จากคุณ : top - [9 พ.ย. 14:12:08]

 ความคิดเห็นที่ 93

คนไทยฆ่าคนไทย แล้วอ้างว่าเพื่อขยับยังคอมมิวนิสต์นั้น
คุณคนไทยคนหนึ่งมีสิทธิ์ออกความเห็นแบบนั้นหรือแบบไหนๆก็ได้
แต่คุณไม่จำเป็นต้องอ้างว่าคุณเป็นคนธรรมดาธรรมดาเลยนะ

ข้าพเจ้าไม่ใช่ชาว มธ. และไม่เห็นด้วยกับความคิดอย่างนั้น
และไม่เชื่อว่า ปรบป. เป็นผู้จ้างนายอุเชน ตามที่จินตนาการของคุณ
แต่ก็ไม่ได้นิยม ปรบป. หรือ ททท. หรือ ควม. เช่นกัน

พฤษภามีพื้นที่นั้น เป็นเรื่องของการเมืองและการช่วงชิงอำนาจกัน
โดยเอาประชาชนเป็นตุ๊กตา ซึ่งล้มแล้วไม่ลุก เพราะไร้ชีวิต (ตายโหง)
นักการเมืองทำได้เพียงโทษกันไปโทษกันมา ว่าใครพาคนไปตายเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็ไม่นิยมเผด็จการทุกรูปแบบ

จากคุณ : Member - [9 พ.ย. 15:09:57]

 ความคิดเห็นที่ 94

เหตุการณ์ 14 และ 6 ตุลา เกิดจากความต้องการ ของนาย ปรีดี พนมยงค์ และ นาย ปวิญ ที่ต้องการให้ประเทศไทยเป็นระบอบสังคมนิยมหรือ คอมมิวนิสต์ซึ่งต้อง
ทำลายศาสนา ตามแบบฝรั่งเศสที่นายปรีดี ได้ไปเรียนกฎหมายที่นั่นแล้วคิดว่า ระบอบนี้เหมาะกับประเทศไทย จึงปลุกระดมนักศึกษาขึ้นมาต่อต้านรัฐบาลทหารที่
ต้องการปกป้องสถาบันชาติศาสนา และพระมหากษัตริย์ในขณะนั้น

ความจริงแล้วภาพวีดีโอเหตุการณ์ เดือนตุลาที่เสนอไป นั้นค่อนข้างฝังแน่นทำลายภาพพจน์ของทหาร เพราะอย่าลืมว่าวีดีโอสามารถเสนอภาพได้เป็นไปในแนวทาง
ใดก็ได้ และอยากบอกว่าสงสารนักศึกษาที่ต้องตายไปเพราะเชื่อผู้นำที่ผิด บางส่วนที่หนีออกจากป่ามาได้ก็กำลังทำให้บ้านเมืองล่มจมย่อยยับ เช่น นายชัย หลีก
พวน เป็นต้น

จากคุณ : s007 - [7 ธ.ค. 17:45:23]

 ความคิดเห็นที่ 95

ผมเป็นผู้หนึ่งที่อยู่ในเหตุการณ์

ตอนนั้นอายุ 21 เรียนอยู่เทคนิคกรุงเทพ

14 ต.ค. 16 ผมเป็นหน่วยที่เขาเรียกให้ว่า ฟันเขือง

6 ต.ค. 19 ผมถูกมอบหมายให้พาอาชีวะส่วนหนึ่งคุมประตูทางเข้า ออก ม.ธ ยริเวณท่าพระจันทร์

สิ่งที่เกิดขึ้นทั้ง 2 ครั้ง เป็นเพราะ "ทหาร" ที่มีอำนาจ

บทเรียนมันแพงมาก เพื่อความสามัคคียุติเถอดครับ

จงจำแต่ในสิ่งที่มันเป็นประโยชน์

แต่มีสิ่งหนึ่งที่แสดงใจเหลือเกิน

คำพูดของคณาฯหนึ่ง "จะไม่ยอมขอโทษประชาชนเป็นเด็ดขาดต่อกรณี แต่งตั้งจอมพลถนอมเป็นนายทหารพิเศษ"

รัฐใหม่ ๑๓.๑๙ ใครเป็นรัฐบาล ที่ให้จอมพลถนอมเข้ามาในประเทศ

ผมนั่งทบทวนตัวเอง เราใจ-คนอื่นใจ ที่ผ่านมายังไม่เข็ด

ผมรักเขา ผ่าชีวิตไว้กับเขา นึกว่าเขาคือตัวแทนของเรา

ครับ ผมจะยอมทำตามที่คุณขออีกครั้ง "ประชาชนเป็นผู้ให้คำตอบในตนเองเลือกตั้ง"

หมายเหตุ เพื่อนหลายคน ตาย สาปสูญ เข้าป่า บางคนได้แต่ไม่รู้ว่าจะหัวใจเขาทำด้วยอะไร เก่งมาก โชคดีครับ

จากคุณ : ท.ศ.153 - [8 ธ.ค. 17:59:51]

 ความคิดเห็นที่ 96

วานวันเวียนว่ายพร้อม.....ความหวัง
จวบจนชีวาขัง.....อยู่ยัง...จนม้วย
คติเตือนตราบตั้ง.....ปฏิธาน
วีรชนคนไทยช่วย.....เริ่มก่อ...เราสาน...ไม่ลืม

จากคุณ : วลี.. - [13 ธ.ค. 05:34:03]

 ความคิดเห็นที่ 97

โน่นแน่แลเงเห็นใหม่
พวกเขาออกไปต่อสู
ลูกหลานที่มันพันตู่
คงอยู่ไม่หันข้ามคืน

โน่นแน่แลเงเห็นใหม่
สิ้นใจเกลื่อนกลาดคาดดิน
เคยใครไกวกล่อมกลมกลืน
ครวแกสะอื้นจุมพิต

โน่นแน่แลเงเห็นใหม่
นอนเคียงเรียงไปนึ่งสนิท
ใครปลุกเขาตื่นพื้นชีวิต
ใครเลยมีอิทธิฤทธิ์ทำ

คิมหันต์วันอุณโธแดด
อาจแผดอาจเผาขี้ข่า
ไร้คนบอกเขาสักคำ
ร้อนอำมหิตปลิดปลง

ปิ่นผาน้ำไม่ไม่คุ่น
นักเรียนวัยรุ่นระหง
สู้เพื่อโลกใหม่ใจจง
ลอยตรงขึ้นดุจตะวัน

เสร็จศึกสนามรบศพเคลื่อน
นี่เพื่อนโน่นที่นั่น
สู้เพื่อโลกใหม่ไหนกัน
มองหันมองหายไม่มี

หัวปีท้ายปีมีลูก
ภาวะพันผูกเหลือที่
เลี้ยงปากเลี้ยงท้องเต็มที
เป็นอยู่อย่างนี้เรื่อยมา

เป็นอยู่อย่างนี้เรื่อยไป
เรื่องเก่าเล่าใหม่อย่างว่า
รำให้ครวญคร้าน้ำตา
สวดมนต์ภาวนาไปโย

ไม่มีใครได้ยื่นดอก
หมუნวนไม่ออกไปไหน
นาที่ขั้วโง่งหมุนไป
ก็ปีก็ไม่เปลี่ยนแปลง

ก็ปีก็ไม่อาจเปลี่ยน
หมุนเวียนกลับมาเหมือนแก้ง
กลับไปเริ่มต้นการแสดง
เชิดเสียดไม้แห้งที่เดิม

Turning / เกษียร เตชะพีระ (แปล)

จากคุณ : เขียว - [27 ธ.ค. 16:44:38]

ความคิดเห็นที่ 98

ตอนนั้นผมแค่ 7-8 ขวบเอง ไม่รู้อะไรเลยก็ได้ รู้แต่จากปากคนอื่นว่า "มีคอมฯ มาตั้งกำลังในเมืองไทย" ตอนนั้นรู้ว่าเกลียดพวกคอมฯ ถูกปลูกฝังมาในเนื้อเยื่อสมองเลย

ตอนนี้โตแล้ว แก่แล้ว รู้เรื่อง "บ้าง" แล้ว

ตราบดีที่คนในบ้านเมืองยังคง "บูชา" คนที่ได้รับการเรียกว่า "ผู้นำ" อย่างไม่มีสติ ทั้ง ๆ ที่คน ๆ นั้นไม่มีความรับผิดชอบต่อประเทศชาติ ต่อประชาชน ประวัติศาสตร์คงต้องย้อนกลับมาสาธิตเด้ออีก คราวนี้อาจไม่ใช่ทหารหรือฝ่ายรัฐที่โจมตีประชาชน แต่คราวนี้คงจะเป็นประชาชนประหารพระราชมากกว่า

เราคนไทยต้องสู้ครับ ขอให้ลุกขึ้นสู้เพื่อประเทศชาติด้วย

จากคุณ : เดียร นาคา - [28 ธ.ค. 08:16:33]

ความคิดเห็นที่ 99

"หากคนไทยลุกขึ้นมาฆ่ากันเอง
แล้วจะร้องเพลงชาติไทยให้ใครฟัง"

เคยได้ยินกลอนนี้แว่วๆมาค่ะไม่ทราบว่าเป็นของใครแต่ชอบมาก

จากคุณ :ทิม.... (...ทิม....) 😊 - [28 ธ.ค. 17:22:19]

ชื่อ / e-mail :

<input type="text"/>	กิจกรรมทำ ☐	จัดซื้อจัดจ้าง ☐
----------------------	------------------------------------	---

รูปประกอบ :

<input type="text"/>	Browse...	(ไม่เกิน 50 K / Member เท่านั้น / Preview ไม่ได้)
----------------------	-----------	---

รายละเอียด :

<div style="height: 100px;"></div>	☐
------------------------------------	--------------------------

คลิกที่นี่เพื่อส่งข้อความ	Preview
---------------------------	---------

